

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

21
#262

14ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

2 0 1 2

ΑΓΓΕΛΟΣ ΑΜΠΑΖΟΓΛΟΥ

Καταγράφοντας την κουλτούρα της Μεσογείου

www.visitgreece.gr

MINISTRY OF CULTURE AND TOURISM
Greek National Tourism Organisation

**Η εφημερίδα του
Φεστιβάλ Κινηματογράφου
Θεσσαλονίκης**

Ειδική έκδοση για το
14ο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης

№ 262 [11/3/2012]

Διευθυντής Σύνταξης: Ηλίας Κανέλλη
Αρχισυντάκτρια: Γκέλυ Μαδεμλή
Σύνταξη: Τίνα Αντιανάκου, Αγγελική Βέργου, Δημήτρης Κερκινός,
Αλεξάνδρα Κόλλια, Γιώργος Κρασσακόπουλος, Μαρία Ναιτσατζιάδου,
Δήμητρα Νικολοπούλου, Νίκος Σμπιλίρης, Σοφία Σταυριανίδου,
Έλενα Χρηστοπούλου

Υπεύθυνη αγγλικών σελίδων: Λίλυ Παπαγιάννη
Φωτογράφος: Βασίλης Βερβερίδης (MOTIONTEAM)
Κόμιξ: Τάσος Ζαφειριάδης

Εκτύπωση: ΦΙΛΙΠΠΟΣ - Εκδοτική Βορείου Ελλάδος
Ανάδοχος: ΓΡΑΦΙΚΗ ΕΠΕ

Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης
Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο: Δημήτρης Ειπίδης

Ο διευθυντής σύνταξης και οι συντάκτες της εφημερίδας
του Φεστιβάλ εργάζονται χωρίς αμοιβή.

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΤΜΗΜΑΤΩΝ

- **ΟΨΕΙΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ**
- **ΜΙΚΡΕΣ ΑΦΗΓΗΣΕΙΣ**
- **Η ΚΑΤΑΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΜΝΗΜΗΣ**
- **ΠΟΡΤΡΕΤΑ**
- **ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ**
- **ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ**
- **ΜΟΥΣΙΚΗ**
- **ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΑΝΟΡΑΜΑ**
- **ΕΓΓΙΑΛ ΣΙΒΑΝ**
- **ΑΓΓΕΛΟΣ ΑΜΠΑΖΟΓΛΟΥ**
- **ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ...**
- **DOCVILLE**
- **DANISH DOCS**
- **BALKAN FOCUS**
- **ΠΑΡΑΛΛΗΛΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ**

ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ
Το Ολύμπιον με τις αφίσες του 4ου Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης.

EDITORIAL

Από τον Ηλία Κανέλλη

Συνείδηση μεν, συγκίνηση δε

Το μεγαλύτερο διάστημα της μεταπολίτευσης, ένα μοντέλο ντοκιμαντέρ που κυριαρχούσε, ιδίως στην ελληνική τηλεόραση, ήταν το (επιτρέψτε μου την ορολογία) «εθνωφελές». Το ιδεολογικό περιεχόμενο αυτού του είδους ήταν ταυτισμένο με ό,τι αποκαλούμε «εθνική αφήγηση», μάλιστα στην πιο γενικευτική, τη σχολική εκδοχή της. Στο μοναδικό αυτό είδος, τα θέματα ήταν δεδομένα. Πόλεις όπου γράφτηκαν εθνικές εποποιίες, μοναστήρια όπου υπάρχει κατάνυξη (κι ίσως, στο ιερόν, γράφτηκαν κι εκεί εθνικές εποποιίες), πρόσωπα της ιστορίας που πρωταγωνίστησαν σε εθνικές εποποιίες. Όταν εισέβαλε στη ζωή μας και η οικολογία, το είδος αυτό μπολιάστηκε με επισκέψεις σε διάφορα μέρη της Ελλάδας, όπου υπήρχαν λίμνες, δάση, ποτάμια – και από τα οποία, με βεβαιότητα, περνούσαν ζώα και πουλιά. Το ντοκιμαντέρ αυτό, εκτός από «εθνωφελές», ήταν και αποτέλεσμα της αισθητικής και ιδεολογικής προσέγγισης του ελληνικού δημόσιου τομέα. Ευτυχώς, υπονομεύθηκε πολύ νωρίς από τους Έλληνες κινηματογραφιστές – και επίσης πολύ σύντομα εγκαταλείφθηκε. Σ' αυτό βοήθησε και η έκρηξη του οπτικοακουστικού. Όταν μπορεί να δει κανείς σχεδόν τα πάντα στον υπολογιστή του, γιατί να νοιαστεί για την αισθητική και την ιδεολογία του χρεοκοπημένου Δημοσίου; Φυσικά, οι πρωτοπόροι του δημιουργικού ντοκιμαντέρ που αρνήθηκαν να υποταχθούν στη μονοφωνική, μονοδιάστατη αισθητική και ιδεολογία της συγκεκριμένης σχολής δεν περίμεναν την έκρηξη του οπτικοακουστικού. Από τις απαρχές του κινηματογράφου, το ντοκιμαντέρ, ως ξεχωριστό είδος, αποθεώθηκε από σπουδαίες προσωπικότητες του κινηματογράφου, συναντήθηκε με την ποίηση αλλά και με την

αμφισβήτηση και την ανατροπή, με την έκθεση προσώπων και όψεων της ζωής αλλά και με την ερευνητική δημοσιογραφία. Αποκαλυπτικός, ανήσυχος, δημιουργικός, ο κινηματογράφος της πραγματικότητας βρέθηκε συχνά στον αντίποδα των κινηματογραφικών μυθολογιών. Η γνώση και η απομυθοποίηση ήρθαν ως αντίδοτο στην τυφλή λατρεία και στο παραμύθιασμα. Ζούμε σε μια εποχή κατά την οποία το Ίντερνετ, η τηλεόραση, το σινεμά, η δημοσιογραφία, η τεχνολογία κάνουν ευκολότερη, αμεσότερη και φτηνότερη την καταγραφή και τη διανομή οπτικοακουστικών προϊόντων στα οποία καταγράφονται όσα συμβαίνουν γύρω μας (στην πολιτική, στην κοινωνία, στις επιστήμες...). Κι αυτό δεν άφησε ανεπηρέαστη την παραγωγή ντοκιμαντέρ. Παρακολουθώντας για χρόνια, εδώ, στη Θεσσαλονίκη, πολλές από τις υπερπολλαπλάσιες παγκοσμίως εκφράσεις τους, είναι ευεξήγητο γιατί αυτή η δημιουργική σκηνή αξίζει το ενδιαφέρον των θεατών της: επειδή στις ταινίες τεκμηρίωσης, μάλιστα ιδίως σε εκείνες που έχουν καταφέρει να αρθρώσουν με συνέπεια, σύστημα και μέθοδο το λόγο τους, αναγνωρίζει κανείς τόλμη, ποικιλία θεμάτων και αισθητικών, ανεξαρτησία, ελευθερία, διεκδικητικότητα, πρωτοτυπία, εναλλακτικότητα, ευαισθησίες, μαχητικότητα. Και για έναν ακόμα λόγο. Επειδή η μονοφωνία του εθνωφελούς προϊόντος έχει αντικατασταθεί από την πολυφωνία, τον πλουραλισμό, την έκθεση αφηγήσεων ανοιχτών στο διάλογο και στην κριτική. Και ως γνωστόν, ο διάλογος και η κριτική (με επιχειρήματα αντλημένα από τη γνώση και την πραγματικότητα, όχι με ιδεοληψίες) προϋποθέτει συνειδητούς πολίτες. Συνείδηση μεν, συγκίνηση δε.

ΚΑΤΑΓΡΑΦΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΚΟΥΛΤΟΥΡΑ ΤΗΣ ΜΕΣΟΓΕΙΟΥ

Στο πρόσφατο Φεστιβάλ Βερολίνου εντυπωσίασε η ταινία του *Τα γλυκά όνειρα του Μουσταφά*, ένα ντοκιμαντέρ που διηγείται την ιστορία ενός 16άχρονου από την ανατολική Τουρκία που εργάζεται ως μαθητευόμενος μπακλαβατζής στην Γκαζιαντέπ, την «πρωτεύουσα του μπακλαβά» στην Ανατολική Τουρκία και επιθυμεί να ανοίξει το δικό του ζαχαροπλαστείο. Ο Άγγελος Αμπάζογλου, Έλληνας που ζει στο Παρίσι, έχει ήδη στο ενεργητικό του ένα πολυστυλιστικό έργο, κοινό χαρακτηριστικό του οποίου είναι η κινηματογράφηση της ζωτάνιας και της ιδιαιτερότητας των πολιτισμών που έχουν οικοδομηθεί γύρω από τη Μεσόγειο. Σαν ένας σύγχρονος Φερνάν Μπροντέλ με όπλο την κάμερα...

Κατάγεται από την Κωνσταντινούπολη, ζει στη Γαλλία, γυρίζει «ταινίες για την Ελλάδα», δηλώνει πολίτης ενός νέου κόσμου. Το σύνολο του έργου του σκηνοθέτη που παρουσιάζεται στο 14ο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ, μιλά από μόνο του, με ένα πλήθος αναφορών και στη νεότερη ελληνική κουλτούρα: από τη μεσογειακή κουζίνα ως την καθημερινότητα στην

παραμεθόριο του κράτους, από τον μυθιστορηματικό κόσμο του Πέτρου Μάρκαρη ως το σχέδιο Μάρσαλ. Λίγο πριν από την επίσκεψή του στη Θεσσαλονίκη, μιλά κι ο ίδιος για τη δουλειά του.

Πριν περάσετε στη σκηνοθεσία, είχατε ασχοληθεί με την υποκριτική. Τι σας έκανε να αλλάξετε προσανατολισμό; Ήμουν ήδη επαγγελματίας ηθοποιός στη Γαλλία, κάποια στιγμή όμως αποφάσισα ότι θα ήταν καλό να σπουδάσω υποκριτική. Η σχολή όπου έδινα εξετάσεις κάλυπτε όλες τις τέχνες του θεάματος, εκεί έκριναν πως είχα φαντασία και ήμουν πολύ έξυπνος για ηθοποιός. Ακόμα και σήμερα, δεν καταλαβαίνω ακριβώς τι εννοούσαν, αλλά ακολούθησα τις συμβουλές τους και μπήκα στο τμήμα σκηνοθεσίας. Έμαθα να αγαπώ αυτή την τέχνη και μετά την... παντρεύτηκα για τα καλά, με όλα όσα συνοδεύουν έναν τέτοιο δεσμό.

Μπορείτε να μας μιλήσετε για το ντοκιμαντέρ; Τι σημαίνει για σας και τι σας έκανε να στραφείτε σ' αυτό κι όχι στην μυθοπλασία; Ξεκίνησα με τη μυθοπλασία, έπειτα ένας φίλος παραγωγός μου πρότεινε να κάνω ένα ντοκιμαντέρ μεγάλου μήκους και δέχτηκα. Κάνοντας αυτό το ντοκιμαντέρ κατάλαβα πώς μπορείς να βάλεις ζωή στις ταινίες σου. Πόσο βάθος μπορείς να δώσεις σε ένα ρόλο. Η πραγματικότητα του ντοκιμαντέρ μου έμαθε να κοιτάζω πέρα από τη μύτη μου. Κάτι που πολλές ταινίες μυ-

«ΑΝ Η ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΙΧΕ ΤΟΤΕ ΕΝΑ ΟΠΛΟΣΑΝ ΤΗΝ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ ΘΑ ΖΟΥΣΑΜΕ ΑΚΟΜΑ ΣΤΟΝ ΜΕΣΑΙΩΝΑ»

θοπλασίας δεν καταφέρνουν να κάνουν. **Πώς επιλέγετε τα θέματά σας και ποια είναι η διαδικασία που ακολουθείτε όταν θέλετε να κάνετε μια ταινία; Έχετε, ας πούμε, κατά νου μια ιδέα, ένα συγκεκριμένο θέμα, μια κατάσταση, ή μπορεί ένας χαρακτήρας να αποτελέσει αφορμή για μια ταινία;** Στην αρχή υπάρχει μια επιθυμία που με κατακτά, αρκετά συναισθηματική, μετά έρχονται τα θέματα και το μυαλό μου φτιάχνει εικόνες και πιθανές ταινίες. Μου παίρνει πολύ χρόνο. Είναι πολύ δύσκολο να διαλέξω ποια ταινία θα εκφράσει καλύτερα τα πράγματα που βλέπω πως ζούμε. Σήμερα, ό,τι συμβαίνει στην Ελλάδα είναι καθημερινά γροθιά στο στομάχι. Βλέπεις την Ευρώπη και τον υπόλοιπο κόσμο, που αντί να εξελίσσονται, τελικά πάνε να καταστρέψουν την ίδια τη ζωή. Αναρωτιέσαι λοιπόν ποια ταινία να κάνεις που θα μιλήσει σε τρομοκρατημένους ανθρώπους οι οποίοι αισθάνονται ότι «σκλαβώνονται» πιο πολύ κάθε μέρα. Συγχρόνως, έχεις κατά νου τις δυσκολίες χρηματοδότησης που θα αντιμετωπίσεις, αναλόγως με το θέμα που διαλέγεις και τι θα λέει η ταινία σου.

Τα ντοκιμαντέρ σας δεν έχουν μια κοινή κινηματογραφική προσέγγιση. Πότε καταφεύγετε σε αρχαικό υλικό και συνεντεύξεις, πότε σ' ένα στυλ τύπου *cinéma vérité*, πότε θολώνετε τα όρια τεκμηρίωσης και μυθοπλασίας. Ποιοι είναι οι παράγοντες που σας κάνουν να υιοθετείτε διαφορετικές κινημα-

τογραφικές προσεγγίσεις στις ταινίες σας; Πρώτα από όλα, το θέμα ορίζει το στυλ. Ποιο στυλ ταιριάζει περισσότερο σ' αυτό που θέλω να δείξω. Αλλά υπάρχουν και εξωτερικές, συνθήκες, π.χ. απαιτήσεις των τηλεοπτικών καναλιών που μεταμορφώνουν την αρχική κινηματογραφική προσέγγιση της ταινίας.

Τι ρόλο παίζει το σενάριο στα ντοκιμαντέρ σας; Πώς δουλέψατε, για παράδειγμα, στα Δύο Αύριο και πώς στα Γλυκά όνειρα του Μουσταφά; Υπάρχει πάντα ένα αρχικό σενάριο, χωρίς διαλόγους, βέβαια. Μετά, κατά τη διάρκεια των γυρισμάτων, αναλαμβάνει ο αυτοσχεδιασμός. Ορισμένες φορές τα καταφέρνουμε, ο αυτοσχεδιασμός πετυχαίνει και βγαίνει η σκηνή, άλλες φορές όχι. Τότε πρέπει να αλλάξω το σενάριο για να παραμείνει η ταινία πιστή στην πορεία της. Πολλές φορές, εκεί που φανταζόμαστε μια σκηνή, χρειάζονται δυο ή τρεις για να πω το ίδιο πράγμα. Όταν δουλεύεις χωρίς ηθοποιούς και χωρίς γραπτούς διαλόγους, ενώ ο σκοπός σου είναι να διηγηθείς μια ιστορία, αυτό είναι το τίμημα. Αλλά από την άλλη, είναι καταπληκτικό το πόσο η πραγματικότητα σε κάνει να κερδίζεις σε εκπλήξεις.

Τι ήταν αυτό που σας ενέπνευσε να κάνετε ένα ντοκιμαντέρ για τον Βασίλη Ζαχάρωφ, (Ο μυστηριώδης Έλληνας της Ευρώπης, 2005), με θέμα το εμπόριο όπλων στις αρχές του 20ού αιώνα μέσα από την εκπληκτική ιστορία του ελληνικής καταγωγής «βασιλιά της πολεμικής βιομηχανίας», σερ Μπάτζιλ Ζαχάρωφ; Σας επηρέασε καθόλου το ότι κι εκείνος, όπως κι εσείς, κατάγεται από την Κωνσταντινούπολη; Το έμαθα στην διάρκεια της έρευνας, ότι ο Ζαχάρωφ γεννήθηκε στην Κωνσταντινούπολη. Η αρχική μου έμπνευση ήταν μια περιπέτεια του Τεντέν. Στην ιστορία *Το σπασμένο αυτί* υπάρχει ο Ζαχάρωφ ως Μπαζάρωφ, ένας έμπορος όπλων που δεν έχει Θεό. Πουλάει σε όλους όσοι προθυμοποιούνται να πληρώσουν, αλλά και τους δεσμεύει με συμβάσεις, δανειακές και άλλες, για το μέλλον. Ποια καλύτερη βάση για να μιλήσει κάνεις για το οικονομικό και πολιτικό σύστημα που βιώνουμε.

Πώς γνωρίσατε τον Πέτρο Μάρκαρη και πώς ήταν η συνεργασία σας στο Έγκλημα στην Αρχαία Αγορά; Έπειτα από συζήτηση με το ARTE με την κ. Αβραμούση, για ένα ντοκιμαντέρ με θέμα τα αστυνομικά μυθιστορήματα, συνάντησα στην Ελλάδα τον Πέτρο Μάρκαρη. Συμφωνήσαμε να κάνω ένα ντοκιμαντέρ που θα βασιζόταν στα βιβλία του. Η συνεργασία ήταν εύκολη αλλά και απαιτητική. Εύκολη γιατί ιδεολογικά δεν μας χώριζαν πολλά, απαιτητική γιατί ο Πέτρος Μάρκαρης μπορεί να γίνει δύσκολος. Αλλά ποιος έξυπνος και ταλαντούχος άνθρωπος δεν είναι και λίγο δύσκολος;

Το 2007 κάνατε το Καλημέρα κύριε Μάρσαλ. Πόσο επίκαιρη είναι η ταινία αυτή σήμερα; Πόσο κοντά είναι αυτά που περιγράφετε στα σημερινά δεδομένα; Πολύ κοντά, όπως φαίνεται. Πολλές πολιτικές αποφάσεις και δεσμεύ-

Ελαιόλαδο, λίγο νερό, μια ξεφλουδισμένη ντομάτα
● MAR 11/3 18:00 - MAR 18/3 18:00

Τα δύο αύριο
● MAR 10/3 18:00 - OLY 14/3 13:00

Βασίλης Ζαχάρωφ, ο μυστηριώδης Έλληνας της Ευρώπης
● MAR 12/3 18:00 - OLY 13/3 13:00

σεις έχουν την ίδια γεύση. Αλλά υπάρχει και μια μεγάλη διαφορά: η αντίδραση του ελληνικού λαού.

Τα γλυκά όνειρα του Μουσταφά έχουν άλλο μοντάζ από τα Γλυκά Ανατολής που προσαρμόστηκαν στις ανάγκες της τηλεόρασης. Με αφορμή αυτές τις δύο εκδοχές της ταινίας, θα θέλατε να μας μιλήσετε για την ταινία, αλλά και για τις ιδιαιτερότητες του να δουλεύεις ένα ντοκιμαντέρ για λογαριασμό της τηλεόρασης; Είναι ένα αναγκαίο κακό, όπως λένε πολλοί, και εξαρτάται με ποιους και πού δουλεύεις. Αυτό που μπορώ να πω, όμως, είναι ότι εάν η Καθολική Εκκλησία είχε τότε ένα όπλο σαν την τηλεόραση, θα ζούσαμε ακόμα στον Μεσαίωνα.

Τα ντοκιμαντέρ σας έχουν ταξιδέψει με επιτυχία σε ξένα φεστιβάλ, ενώ πολλά από αυτά έχουν παιχτεί πολλές φορές σε ευρωπαϊκά τηλεοπτικά κανάλια. Ποια ήταν η ανταπόκριση του κοινού; Και πόσο σημαντική ήταν για σας η συμμετοχή του Μουσταφά στο πρόσφατο Φεστιβάλ του Βερολίνου; Το Φεστιβάλ του Βερολίνου ήταν μια πολύ όμορφη και ενθαρρυντική εμπειρία. Εκεί η άνθρωποι αγαπούν

το σινεμά. *Τα γλυκά όνειρα του Μουσταφά* προβλήθηκαν τρεις φορές και κάθε φορά η αίθουσα ήταν γεμάτη. Έβλεπα 1.200 άτομα μπροστά μου μετά την προβολή, στη συζήτηση με το κοινό, και οι πιο πολλοί είχαν ένα βαθύ χαμόγελο και την ευχαρίστηση γραμμένη στο πρόσωπο τους. Για μένα αυτό ήταν το πιο όμορφο δώρο.

Ως Έλληνας της διασποράς, πώς βιώνετε τη σημερινή κρίση στην Ελλάδα; Με ποιο τρόπο βλέπετε να ξεπερνάμε τα σημερινά μας προβλήματα; Τα προβλήματα δεν είναι ούτε σημερινά ούτε μόνο δικά μας. Στην αλλαγή στην οποία μας εξαναγκάζουν, βράζουμε όλοι στο ίδιο καζάνι. Αυτό που ελπίζω είναι ότι δεν θα μας φάει η μιζέρια του καλβινισμού, η ενοχοποίηση και η υποκρισία που λέει ότι μόνο με θυσίες θα έρθουμε πιο κοντά στον Θεό και το Σωστό. Αυτοί που εκθειάζουν αυτές της «αρετές», ας τις αγκαλιάσουν πρώτα οι ίδιοι και να μας ρωτήσουν εάν τις θέλουμε πριν μας τις επιβάλουν.

Ποια είναι τα επόμενα σχέδιά σας; Ετοιμάζετε κάποιο νέο ντοκιμαντέρ; *Ein Dokumentarfilm über Griechenland* ή *Un documentaire sur la Grèce* ή *A documentary about Greece*.

Έγκλημα στην Αρχαία Αγορά
● MAR 11/3 18:00 - MAR 18/3 18:00

Καλημέρα, κύριε Μάρσαλ
● MAR 12/3 18:00 - OLY 13/3 13:00

Τα γλυκά όνειρα του Μουσταφά
● OLY 13/3 18:00 - OLY 15/3 13:00

«Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ ΜΟΥ ΕΜΑΘΕ ΝΑ ΚΟΙΤΑΖΩ ΠΕΡΑ ΑΠΟ ΤΗ ΜΥΘΗ ΜΟΥ»

ΤΑ ΓΛΥΚΑ ΟΝΕΙΡΑ ΤΟΥ ΜΟΥΣΤΑΦΑ
Στο εργαστήριο του μπακλαβά, σκηνή από την
τελευταία ταινία του Άγγελου Αμπάζογλου

Ο ΜΠΑΚΚΛΑΒΑΣ ΓΩΝΙΑ

της Κικής Τριανταφύλλη*

Μπακλαβάς. Λες και είναι κομμένος με τον χάρακα σε ρόμβους, μπακλαβαδωτά ή σε τετράγωνα φουσκωτά κομμάτια, με λεπτοκομμένο πράσινο σμαραγδί φιστίκι, ροδοψημένα αμύγδαλα, φουντούκια ή καρύδια -άλλοτε σε μια στρώση στη μέση και άλλοτε στρωμένα φύλλο φύλλο- και ποτισμένος με σιρόπι τόσο λεπτόρευστο ώστε να μη σε λιγώνει και τόσο παχύρρευστο ώστε να γυαλίζουν τα καλοψημένα φυλλαράκια του παραμένοντας τραγανά και ευωδιαστά. Κομμάτια μέσα σε λαμαρίνες μικρούτσικα σαν κυβάκια, τρίγωνα, κύλινδροι ή πολυέδρα σαν διαμαντάκια, στρογγυλά σαν σαλιγκάρια ή σαν λουλούδια που μόλις έχουν ανθίσει, από κανταΐφι ή φύλλο κρούστας με μεταξωτή υφή, με ή χωρίς σοκολάτα και χουρμάδες ή πορτοκάλι, γεμισμένα με κρέμα, σιροπια-

σμένα ή ασιρόπιαστα και βασικά με βούτυρο ή λάδι.

Προσφέρεται παραδοσιακά εδώ και αιώνες στις γιορτές και τα τραπέζια της Μεσογείου, σε πάμπολλες παραλλαγές, καθώς ανάλογα με τη χώρα προέλευσής του προστίθενται διαφορετικά υλικά και χρησιμοποιούνται διαφορετικές τεχνικές για την παρασκευή του. Ο μπακλαβάς είναι ένα γλυκό δείγμα του γαστρονομικού πολιτισμού που συν-εξελίσσεται μέσα στον χρόνο και αποδεικνύει τον συνδυασμό γεωγραφικού περιβάλλοντος και ιστορικής παράδοσης, αυτό που ο ιστορικός Φερνάν Μπροντέλ περιέγραψε ως αργό γεωγραφικό χρόνο. Ο Μπροντέλ μας δίδαξε ότι η Μεσόγειος δεν είναι μια θάλασσα αλλά πολλές θάλασσες μαζί που παράγουν πολιτισμό υλικό και πνευματικό. Και όπως δεν είναι μία η διάλεκτος αλλά πολλές, έτσι είναι πολλές και οι «γευστικές διάλεκτοι» που

αναδεικνύονται από τόπο σε τόπο, εντελώς διακριτές και διαφοροποιημένες μεταξύ τους.

Ο μπακλαβάς λοιπόν, που εκτός από τα κοινά βασικά υλικά έχει και όνομα με κοινή ρίζα από το Αζερμπαϊτζάν και το Ουζμπεκιστάν (Pakhlava) μέχρι τη Συρία και το Ιράν (Baqlaba), στην ουσία είναι ένα γλυκό απλό με συστατικά το φύλλο, τους ξηρούς καρπούς που υπάρχουν κατά τόπους και το βούτυρο -αν η καταγωγή του είναι ορεινή- ή το λάδι -αν κατάγεται από ελαιοπαραγωγούς περιοχές στα πεδινά και στη νησιώσιμη εκδοχή του-, στις διαφορετικές όμως «γευστικές διαλέκτους» εμφανίζεται αρκετά διαφοροποιημένο ακόμα και ανάμεσα σε γειτονικές περιοχές ενός περιορισμένου γεωγραφικού πλαισίου.

Εξαιρετικά γευστικό, είναι ένα γλυκό -ύμνος στην εφευρετικότητα της μαγειρικής που τρέφει το σώμα και φέρνει ευτυχία στον και στην ψυχή. Η παρασκευή του είτε γίνεται σε σπιτικές κουζίνες είτε επαγγελματικά έχει το τελετουργικό της, απαιτεί χρόνο και χρήμα, δημιουργεί ανταγωνισμούς, αλλά εν τέλει ενώνει τους ανθρώπους.

Στην τουρκική πόλη Gaziantep (Γκαζιάντεπ) που φημίζεται για τον μπακλαβά της -τον έχει κατοχυρώσει μάλιστα (το 2008) μέσω του Τουρκικού Γραφείου Ευρεσιτεχνιών ως Π.Ο.Π.- φτιάχνεται με φυστίκι. Η

περιοχή άλλωστε φημίζεται και για τις φυστικές της που παράγουν καρπούς με πολύ ξεχωριστή γεύση.

Στην Περσία υπάρχει μια εκδοχή σε σχήμα ρόμβου. Φημισμένος είναι εκεί ο μπακλαβάς της πόλης Γιαζντ που γίνεται με ψιλοκομμένα αμύγδαλα, φυστίκια και σιρόπι πιο ελαφρύ από ό,τι σε άλλες γειτονικές της χώρες - σιρόπι που είναι αρωματισμένο με κάρδαμο και ροδόσπερο.

Στο Αζερμπαϊτζάν κόβεται σε σχήμα διαμαντιού και κάθε κομμάτι γαρνίρεται με ένα αμύγδαλο ή ένα καρύδι, στην Αρμενία αρωματίζεται με κανέλα και γαρύφαλλο.

Στο Αφγανιστάν και στην Κύπρο έχει σχήμα τριγωνικό και είναι πασπαλισμένος με ψιλοκομμένο φιστίκι.

Στο Λίβανο δεν σιροπιάζεται και το φύλλο του είναι εμπλουτισμένο με ζαχαρη, βούτυρο και αβγά, που του προσδίδουν εύθραυστη τραγανή υφή.

Όσο για την προέλευσή του, αυτή χάνεται στο βάθος του χρόνου. Ένα είδος μπακλαβά που ονομάζεται güllach εμφανίζεται σε ένα κινεζο-μογγολικό βιβλίο μαγειρικής του 1330, την εποχή της δυναστείας των Γιουάν, αλλά και σήμερα στη μοντέρνα τουρκική κουζίνα υπάρχει ένα παρόμοιο γλυκό, το güllac, με λεπτά φύλλα ζύμης -ψήνονται με γάλα και ζάχαρη- που σερβίρεται με καρύδια και φρέσκα ρόδια.

Μια από τις πιο παλιές σχετικές συνταγές είναι του κοπποπλακούντα, αγαπημένου γλυκού των Βυζαντινών που το συνθετικό του (-πλακούς) δείχνει πως είχε και φύλλο ζύμης. Αυτή τη λιχουδιά τη γνώριζε και ο Αθήναιος στο τέλος του 2ου μ.Χ. αιώνα, δίνει μάλιστα και τη συνταγή: φτιάχνεται λέει με φύλλα ζύμης, μεταξύ των οποίων βάζουν κοπανισμένους ξηρούς καρπούς με μέλι σουσάμι, πιπέρι και παπαρουνόσπορο.

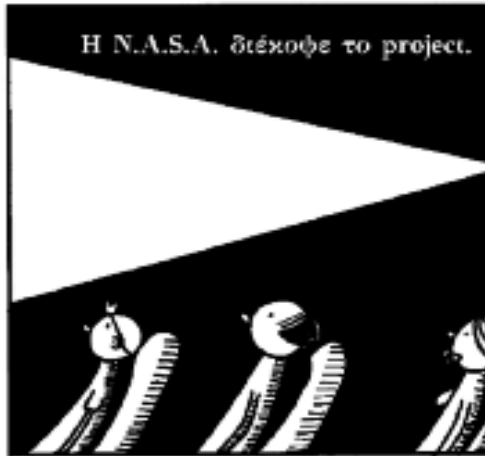
Το σίγουρο πάντως είναι ότι ο μπακλαβάς άρχισε να δοξάζεται στα τραπέζια της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, όταν ο μάγιστρος της Μαρίας Αντουανέτας που βρέθηκε εξόριστος στην κουζίνα του Τοπ Καπί έβαλε στο φύλλο μια εξαιρετική γαλλική πινελιά.

* Η Κική Τριανταφύλλη είναι δημοσιογράφος στα Νέα και στον Ταχυδρόμο, που ειδικεύεται σε θέματα γαστριμαργίας.

κοροϊδοκυμανταίρ

*είναι αλήθεια!

<http://theveryclosedcircle.blogspot.com/>

LIVE FESTIVAL ΣΕ ΠΕΝΤΕ ΠΟΛΕΙΣ

Αν το ντοκιμαντέρ είναι ένα κινηματογραφικό είδος που φροντίζει να είναι συγχρονισμένο με τις ανάγκες και τα δεδομένα της παγκόσμιας πραγματικότητας, το Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης εκμεταλλεύεται τις νέες τεχνολογίες για να συγχρονίσει προβολές της 14ης διοργάνωσης με την καθημερινότητα τεσσάρων ελληνικών πόλεων και μίας της Κύπρου. Χάρη στο «Streaming Project», το πρωτοποριακό εγχείρημα του Φεστιβάλ που εφαρμόζεται φέτος για δεύτερη χρονιά, σε συνεργασία με το Εργαστήριο Ηλεκτροακουστικής και Τηλεοπτικών Συστημάτων της Πολυτεχνικής Σχολής του

ΑΠΘ, υπό την επίβλεψη του καθηγητή Γιώργου Παπανικολάου, «εικόνες του 21ου αιώνα» θα αναμεταδοθούν στην Κέρκυρα, την Πάτρα, το Ρέθυμνο και το Ηράκλειο. Στα κατά τόπους Πανεπιστημιακά Ιδρύματα (Ιόνιο Πανεπιστήμιο, Πανεπιστήμιο Πατρών, ΤΕΙ Ρεθύμνου, Πανεπιστήμιο Κρήτης και Frederick University) θα μεταδοθούν ταυτόχρονα σε live streaming οι προβολές του Φεστιβάλ οι οποίες θα πραγματοποιηθούν στο Ολύμπιον, από τη Δευτέρα 12 Μαρτίου έως και την Παρασκευή 16 Μαρτίου 2012 στη ζώνη των 20:30, δίνοντας έτσι τη δυνατότητα σε κάθε φίλο του ντοκιμαντέρ να το παρακολουθήσει χωρίς να χρειαστεί να επισκεφθεί τη Θεσσαλονίκη.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΡΟΒΟΛΩΝ STREAMING PROJECT

Δευτέρα 12/3
Το λιμάνι της ελπίδας
Harbor of Hope
Magnus Gertten

Τρίτη 13/3
Ο τυφλός ψαράς
Στρατής Βογιατζής & Θέκλα Μαλάμου
Μελένε Στέλιο Γιάννης Κασπίρης

Τετάρτη 14/3
Ο πρέσβης /
The Ambassador
Mads Bruger

Πέμπτη 15/3
Λιονταρίσιες Ψυχές /
Lion Souls
Manu Gerosa, Salva Muñoz

Παρασκευή 16/3
Κατινούλα Μύρνα Τσάπα
Σαγιόμι Νίκος Νταγιαντάς

Ο τυφλός ψαράς

Μελένε Στέλιο

Κατινούλα

Σαγιόμι

Γεμάτη περιεχόμενο!

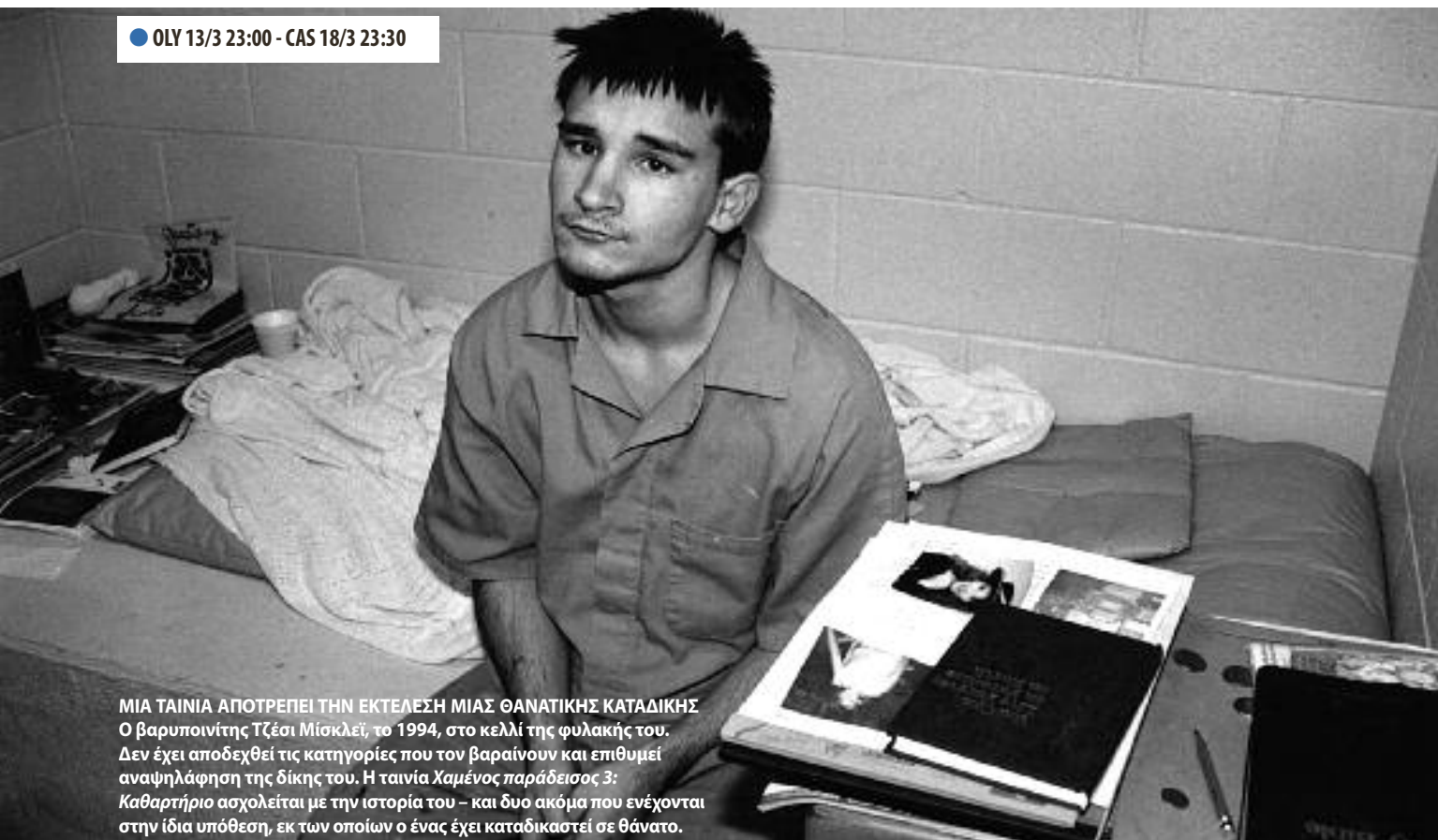
Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ
Ημερήσια Πολιτική και Οικονομική Εφημερίδα
www.kathimerini.gr

LEON & PARTNERS

ΚΡΙΤΙΚΑΡΟΝΤΑΣ ΤΟ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΜΕΡΑ-ΑΛΗΘΕΙΑ

συνέντευξη στην Γκέλυ Μαδεμλή

● OLY 13/3 23:00 - CAS 18/3 23:30

ΜΙΑ ΤΑΙΝΙΑ ΑΠΟΤΡΕΠΕΙ ΤΗΝ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΜΙΑΣ ΘΑΝΑΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΔΙΚΗΣ
Ο βαρυσυναιτητής Τζέσι Μίσκλεϊ, το 1994, στο κελλί της φυλακής του.
Δεν έχει αποδεχθεί τις κατηγορίες που τον βαραίνουν και επιθυμεί
αναψηλάφηση της δίκης του. Η ταινία *Χαμένος παράδεισος 3:
Καθατήριο* ασχολείται με την ιστορία του – και δυο ακόμα που ενέχονται
στην ίδια υπόθεση, εκ των οποίων ο ένας έχει καταδικαστεί σε θάνατο.

Αυτοαποκαλούνται συνεχιστές της παράδοσης του σινεμά βεριτέ: ο Τζο Μπέρλιντζερ και ο Μπρους Σινόφσκι, το δημιουργικό δίδυμο που ανανέωσε το αμερικανικό ντοκιμαντέρ και έχει επισκεφθεί τη Θεσσαλονίκη στη 10η διοργάνωση, επέστρεψε στην υπόθεση των *Τριών του Δυτικού Μέμφις*, που αναφερόταν στις δολοφονίες τριών μικρών παιδιών σε μια μικρή πόλη των ΗΠΑ, για τις οποίες κατηγορήθηκαν χωρίς αποχρώσεις ενδείξεις τρεις έφηβοι με «αποκλίνουσα» συμπεριφορά. Στο τμήμα *Μικρές Αφηγήσεις*, προβάλλεται το τρίτο μέρος του *Χαμένου Παράδεισου*. Στον αρχικό τίτλο έχει προστεθεί η λέξη *Καθατήριο* – ως περιγραφή ή ίσως κι ευχή, μια που η απήχηση του ντοκιμαντέρ οδήγησε στην καθυστέρηση εκτέλεσης ενός θανατοποινίτη που αρνείται την ενοχή του.

Η τριλογία σας *Paradise Lost* (αλλά και το

παλιότερο *Brother's Keeper*) ασχολούνται με σκοτεινές υποθέσεις δολοφονίας και κρίνουν την ατελή λειτουργία του δικαστικού συστήματος στην Αμερική. Πώς αντέδρασαν οι άμεσα ενδιαφερόμενες κοινότητες; Από την εμπειρία μας, η δικαστική εξουσία δεν επηρεάζεται ιδιαίτερα από την απήχηση που ενδεχομένως έχουν τα ντοκιμαντέρ. Για παράδειγμα, υπάρχουν πολλές σπουδαίες δουλειές για το σύστημα «δικαιοσύνης» στο Γκουαντάναμο, αλλά η βάση συνεχίζει να λειτουργεί. Απογοητευτήκαμε πολύ που η έρευνά μας για τον *Χαμένο Παράδεισο* δεν οδήγησε σε επανεκδίκαση μιας υπόθεσης η οποία είχε στείλει στη φυλακή τρία νεαρά παιδιά, χωρίς να έχουν προσκομιστεί αποδείξεις στο δικαστήριο, απλώς και μόνο επειδή η δίκη έγινε σε συνθήκες συναισθηματικής φόρτισης. Τώρα, τόσα χρόνια μετά την κυκλοφορία της ταινίας και τις άδικες συλλήψεις, οι τρεις άνδρες παλεύουν για την αναψηλάφηση της υπόθεσής τους, για μια νέα δίκη, και η χρηματοδότηση αυτής τους της προσπάθειας έγινε αποκλειστικά από χιλιάδες ανθρώπους σε όλο τον κόσμο που έμαθαν την υπόθεση μέσω της ταινίας. Ο Ντέιμιαν Έκολς, ένας από τους νεαρούς που καταδικάστηκαν σε θάνατο, έχει πει ότι αν δεν υπήρχε το *Paradise Lost*, θα ήταν νεκρός τώρα. Κι ότι ο λόγος που συνεχίζει είναι η συμπάρασταση του κόσμου.

Ακολουθείτε μια μέθοδο κινηματογράφησης στην οποία η κάμερα συμπεριφέρεται σαν να είναι ουδέτερος παρατηρητής. Σε

ποιο βαθμό είναι εφικτό αυτό; Βάζουμε τα δυνατά μας ώστε να περνάμε όσο το δυνατόν απαρατήρητοι καθώς κινηματογραφούμε, και προσπαθούμε να κάνουμε τους ανθρώπους να ξεχνούν ότι είμαστε παρόντες στο γύρισμα. Στο *Revelations: Paradise Lost 2*, για παράδειγμα, επιτρέπουμε σε ένα από τα πρόσωπα που εμφανίζονται, τον Μπερκ Σολς, του Ταμείου Στήριξης «Free the West Memphis 3», να δηλώσει ωμά σε ένα άλλο πρόσωπο, τον Τζον Μαρκ Μπάιερς, πατριό του Κρίστοφερ, του θύματος, ότι ο κ. Μπάιερς συμπεριφέρεται διαφορετικά όταν τραβούν οι κάμερες. Κάνουμε ό,τι μπορούμε να μην αποσπαστεί η προσοχή των θεατών από την ιστορία, ωστόσο δεν υποτιμούμε τη νοημοσύνη τους και δεν προσποιούμαστε πως η ιστορία διαδραματίζεται χωρίς να είναι παρόν το συνεργείο. Στην πραγματικότητα, αντιμετωπίζουμε τη σχέση μας με το θέμα της ταινίας μας ως μέρος της ιστορίας που αφηγούμαστε.

Θα συμφωνούσατε πως τα ντοκιμαντέρ έχουν ολοένα και μεγαλύτερη απήχηση στην Αμερική; Βλέπετε καμία διαφορά στον τρόπο με τον οποίο παράγονται τα ντοκιμαντέρ τα τελευταία χρόνια; Το *Brother's Keeper*, μια ταινία μας του 1991, ήταν από τα ελάχιστα ντοκιμαντέρ εκείνης της χρονιάς. Κι όμως. Καμιά εικοσαριά χρόνια μετά, το 2007, βγήκαν τόσα ντοκιμαντέρ όσα δεν είχαν γίνει όλα τα προηγούμενα χρόνια πριν γυριστεί το *Brother's Keeper*. Και βλέπουμε το εξής. Ενώ η τεχνολογία έχει αλλάξει, παραμένουν αναλλοί-

Τζο Μπέρλιντζερ

Μπρους Σινόφσκι

**Ο ΝΤΕΪΜΙΑΝ
ΕΚΟΛΣ, ΕΝΑΣ
ΑΠΟ ΤΟΥΣ
ΝΕΑΡΟΥΣ ΠΟΥ
ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΤΗ-
ΚΑΝ ΣΕ ΘΑΝΑΤΟ,
ΕΧΕΙ ΠΕΙ ΟΤΙ ΑΝ
ΔΕΝ ΥΠΗΡΧΕ ΤΟ
PARADISE LOST,
ΘΑ ΗΤΑΝ
ΝΕΚΡΟΣ ΤΩΡΑ**

ωτες οι βασικές αρχές, πώς να κάνεις ένα καλό ντοκιμαντέρ. Με δεδομένο ότι η παραγωγή ανεξάρτητων ταινιών μυθοπλασίας έχει απορροφηθεί σχεδόν εξ ολοκλήρου από το Χόλιγουντ και αφού οι ανεξάρτητες εταιρείες παραγωγής είναι πλέον παραρτήματα των μεγάλων στούντιο, νομίζουμε πως τα ντοκιμαντέρ συστήνονται ως οι μόνες ανεξάρτητες καλλιτεχνικές ταινίες αυτής της γενιάς

Υπάρχουν κάποια γενικά κριτήρια σύμφωνα με τα οποία επιλέγετε τα θέματα που εικονογραφείτε; Ψάχνουμε για ιστορίες που έχουν τη δυναμική να καταρρίπτουν τα στερεότυπα, και για άλλες που αναφέρονται στο παρόν, σε συμβάντα που ξετυλίγονται στις μέρες μας. Δείχνουμε πολύ μικρότερο ενδιαφέρον σε θέματα και σε ιστορίες που έχουν ήδη συμβεί, μιας που έτσι περιορίζονται οι πιθανότητες το αποτέλεσμα που θα προκύψει να προσεγγίζει όσο το δυνατόν περισσότερο το σινεμά βεριτέ είναι πολύ πιο περιορισμένες.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΕΝΟΣ ΘΕΑΤΗ

της Έλενας Χρηστοπούλου

Κάποιοι θεατές χορεύουν ήδη εδώ και μέρες στους ρυθμούς του 14ου Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ. Ήρθε ο καιρός να μας μάθουν τα βήματα.

Παρασκευή πρωί και το Φεστιβάλ ξεκινά. Το Ολύμπιον ξυπνάει. Χαμός στα γραφεία, κόσμος πηγαioέρχεται, διορθώνονται οι τελευταίες λεπτομέρειες, αφίσες ταξιδεύουν προς τις αίθουσες στο λιμάνι, καλεσμένοι περιμένουν στην ουρά για να εκδώσουν το πάσο τους, ρωτάνε πού θα βρουν το πρόγραμμα – και το διαβάζουν αχόρταγα όταν τελικά το πιάσουν στα χέρια τους. «Για προσκλήσεις σε ποιόν μιλάω»; «Μπορώ να κλείσω εισιτήρια με το iPhone app του φεστιβάλ»; (Η απάντηση είναι «όχι», αλλά μπορείτε να κάνετε άλλα πολλά! Αναζητήστε το ως thessfest app.) «Και τώρα, πώς θα προλάβω και τις δύο ταινίες;»

Ο ουρανός είναι γκρι, η θάλασσα λάδι – κλισέ, το ξέρω, αλλά τι υπέροχο φόντο για τις προβολές στην Αριστοτέλους και τις αποθήκες. Ταιριάζει άψογα με το mood των Αγανακτισμένων του Τόνι Γκατλίφ, ταινίας έναρξης του φεστιβάλ: μια μελαγχολική, οργισμένη φυσικά, αλλά ποιητική καταγραφή των πολυτάραχων ημερών μας. Δεύτερο κλισέ: η ταινία πυροδοτεί συζητήσεις. Μετανάστευση, επανάσταση, ανθρώπινα δικαιώματα, εξέγερση, ό,τι πρέπει για να σε στείλει απευθείας για αλκοόλ στο Partisan!

Το επόμενο πρωί προμηνύεται δύσκολο, αλλά έχουν φτάσει ήδη μπόλικοι καλεσμένοι, οπότε δεν υπάρχει χρόνος για... τίποτα! Το Doc Market έχει αρχίσει να στήνεται για να φιλοξενήσει τις ψη-

φιακές προβολές της Αγοράς, αλλά το παιχνίδι παίζεται πλέον στις αίθουσες. Μετά τον γλυκύτατο Ντάαν Φέλντχαουζεν που συστήνει στο κοινό τις Ιστορίες από την παραλία της Λάκα της Σιέρα Λεόνε, ακολουθεί ο Τόνι Ασημακόπουλος, ο οποίος εναλλάσσει απνευστί τα αγγλικά με τα σπαστά ελληνικά του μιλώντας για το αυτοβιογραφικό *Καλότυχος γιος*. Την ώρα που η παραγωγός Νοεμί Γουάις συζητά με το συγκλονισμένο κοινό που μόλις έχει δει τους *Καβαλάρηδες της ερήμου*, ο Χουάν Βαγιέχο αναπτύσσει το πάθος του για το ανθρωπολογικό ντοκιμαντέρ όπως αυτό φανερώνεται στο *Πλούσιο βουνό, πλούσια γη*.

Έχει νυχτώσει πια και ο Μενέλαος Καραμαγγιώλης παρουσιάζει τις *Συναντήσεις με αξιοσημείωτους ανθρώπους* και το προσωπικό αγαπημένο του, *Αγαπητέ πρόγονε*. Ταυτόχρονα, στο λιμάνι οι ρυθμοί είναι ξεσηκωτικά hip hop, με τα *Ανοιχτά μικρόφωνα* του Νίκου Σκαρέντζου, για να συνεχίσουν σε πιο επιτακτικούς τόνους με το *Αύριο θα ήταν μια άλλη μέρα* του Στέφανου Μονδέλου και το *Νουρ - Φως παντού υπάρχει* του Νίκου Σούλη.

Πίσω στο Ολύμπιον, δυο από τις πιο δυνατές ταινίες της φετινής διοργάνωσης, το *Νοσταλγώντας το φως* του Πατρίσιο Γκουσμάν και το *Μέσα στην άβυσσο* του Βέρνερ Χέρτσογκ κλείνουν το σαββατιάτικο πρόγραμμα αφήνοντας πολλή τροφή για σκέψη (τρίτο κλισέ!) και ακόμα πιο έντονη την όρεξη για περισσότερα ντοκιμαντέρ.

Την Κυριακή θα έχει φτάσει και ο Άγγελος Αμπάζογλου, θα κάνει εγκαίνια η φωτογραφική έκθεση *Urban Survivors*, με τις αποπλιστικά ανθρώπινες εικόνες της, καταφθάνουν κι άλλοι σκηνοθέτες - τι να πρωτοπρολάβει κανείς;

Αλλάξτε οπτική γωνία δείτε από περισσότερες

Προβολή: 300 κινηματογραφικών ταινιών κάθε χρόνο, του καλύτερου γαλλόφωνου ψυχαγωγικού μαγκαζίνο, 350 ντοκιμαντέρ και 19 καθημερινών ειδησεογραφικών δελτίων

UN MONDE, DES MONDES,
TV5MONDE

ΕΝΑΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ ΕΞΟΜΟΛΟΓΕΙΤΑΙ ΗΡΩΕΣ ΕΚΤΟΣ ΚΑΔΡΟΥ

του Μενέλαου Καραμαγγιώλη

Με το ένα πόδι στο φιζιόν και το άλλο στο ντοκιμαντέρ, ο Έλληνας σκηνοθέτης πέρασε τον τελευταίο χρόνο ταξιδεύοντας ανά τον κόσμο με την κάμερά του, για να συναντήσει, για τις ανάγκες μιας παραγωγής της ΕΡΤ και της Blonde A.E., ανθρώπους που δεν είναι διάσημοι, αλλά παραμένουν, ο καθένας για τους λόγους του, σημαντικοί. Τέσσερα από τα επεισόδια της σειράς *Συναντήσεις με αξιοσημείωτους ανθρώπους* παρουσιάζονται στο φετινό φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ - και μοιάζει να κλείνει το μάτι στο ομότιτλο έργο του Γκουρτζιέφ (κυκλοφορεί στα ελληνικά από τις εκδόσεις Χατζηνικολή), αποκαλύπτοντας την κοινή ενέργεια που μπορεί να έχουν ένας παραγωγός ανεξάρτητων ταινιών κι ένας νέος σκηνοθέτης (*Cineastes*, *Transmedia*), ένας άντρας που αναζητά τα ίχνη του συνονόματού του, Θεόδωρου Κολοκοτρώνη (*Αγαπητέ πρόγονε*), τέσσερις έφηβοι από διαφορετικά κοινωνικά περιβάλλοντα και δυο επιφανείς Έλληνες καθηγητές Πανεπιστημίων της Αμερικής (*Το μέγεθος της νησίδας*). Μετά την παρουσίαση του *J.A.C.E.*, της τελευταίας του ταινίας μυθοπλασίας στο Διεθνές Διαγωνιστικό του 52ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, και της διάκρισης της πρωταγωνίστριάς του, Στεφανίας Γουλιώτη, με το βραβείο Α΄ γυναικείου ρόλου, ο Μενέλαος Καραμαγγιώλης ξεκίνησε να κρατάει τα πρακτικά από τις δικές του *Συναντήσεις*. Αυτές είναι οι σημειώσεις του.

Νιώθω πολύ τυχερός άνθρωπος, γιατί άρχισα από πολύ νωρίς, στα είκοσί μου, να αφηγούμαι κινηματογραφικές ιστορίες σε φιλμ, με ντοκιμαντέρ. Ο τρόπος με τον οποίο η πραγματικότητα καταγράφεται από την κάμερα και αποκτά νέα ζωή, πήρε μαγικές διαστάσεις. Το φιλμ, ως ακριβό υλικό, απαιτούσε μια ειδική μεταχείριση, κυρίως επειδή οι ταινίες ντοκιμαντέρ απαιτούν από τη φύση τους μεγάλη ποσότητα υλικού. Ψαράδες στον Αλφειό, ελληνόφωνοι σε άβατα βουνά της Καλαβρίας, δίπλα στον σπουδαίο δάσκαλο του ντοκιμαντέρ, Δημήτρη Μαυρίκιο, παρηκμασμένοι βιομήχανοι ελαιολιτριβείων που πάσχισαν να κρατήσουν όρθια τα ετοιμόρροπα εργοστάσιά τους στη Λέσβο, ονειροφαντασμένοι Ρόδιοι που φαντασιώνονταν ολοκάθαρα μπροστά τους τον χαμένο Κολοσσό, «Παναγίες» που ψώνιζαν στην Ερμού, τσιγγάνοι που «ακύρωναν» την αδιακρισία της κάμερας με το να είναι αφοπλιστικά κι επικίνδυνα ειλικρινείς - άρα εκ προοιμίου ψεύτες για όσους δεν αντέχουν αυτήν την υπονόμηση - είναι μερικά από τα παραδείγματα που με έκαναν να ευγνωμονώ το ντοκιμαντέρ γιατί με έκανε να κατανοήσω συνοπτικά, παρηγορητικά και σε βάθος το γοητευτικό μυστή-

Ο ΜΕΝΕΛΑΟΣ ΚΑΡΑΜΑΓΓΙΩΛΗΣ

ριο του ανθρώπινου βίου.

Τα ντοκιμαντέρ αυτά έγιναν βασικά «εργαλεία» για να μεγαλώσω όπως ονειρευόμουν, συμφιλωμένος με το χρόνο, και έγιναν η βάση για να μπορέσω να προχωρήσω στις ταινίες μυθοπλασίας. Το ελάττωμά τους - που για άλλους ήταν το προτέρημά τους - ήταν ότι «αλληθώριζαν» επικίνδυνα στη μυθοπλασία. Το τελευταίο μου ντοκιμαντέρ, το 1989, γυρίστηκε σε φιλμ και μονταρίστηκε σε μουβιόλα.

Όταν επέστρεψα στο κινηματογραφικό αυτό είδος, έπειτα από δύο ταινίες μυθοπλασίας, το καινούργιο υλικό - το βίντεο - μου έδωσε μια πρωτόγνωρη ελευθερία, που μου είχε λείψει στα πρώτα μου ντοκιμαντέρ. Οι μαγικές δυνατότητες που προσφέρει το βίντεο στη λήψη, στο μοντάζ και στην επεξεργασία του υλικού ήταν αποκαλυπτική. Ο τρόπος με τον οποίο καταφέρνει κανείς να προσεγγίσει καλύτερα τους ανθρώπους, να τους «παρακολουθεί» και να αποτυπώνει τις ζωές τους, χωρίς τους εξαναγκασμούς και τους περιορισμούς του φιλμ, μου άνοιξε καινούργιους ορίζοντες. Η ακόμα νεότερη, πιο εύχρηστη τεχνολογία μου επέτρεψε να επαναπροσδιορίσω και να βελτιώσω το πιο αποτελεσματικό «όπλο» που νιώθω πως μου δώρισε η ζωή: την κάμερα. Να δίνω τη δυνατότητα στους πραγματικούς «ήρωες» της αληθινής ζωής να στήνουν τις δικές τους ιστορίες, αυτονομημένες ακριβώς όπως διαδραματίζονται αμείλικτα γύρω μας. Και αγωνιώ να δω πώς θα είναι η προβολή του υλικού αυτού στη μεγάλη οθόνη.

Στην προεργασία της σειράς ντοκιμαντέρ *Συναντήσεις με αξιοσημείωτους ανθρώπους*, ένας καινούργιος κύκλος άρχισε για μένα και για τους συνεργάτες μου. Αφενός αποτυπώθηκαν οι ζωές συγκεκριμένων ανθρώπων (που είχα τη τύχη να γνωρίζω), με πλευρές ανεξερεύνητες, συναρπαστικές και ικανές να λειτουργήσουν ενθαρρυντικά και τονωτικά για όσους έχουν αρχίσει να απογοητεύονται καθημε-

**«ΣΥΝΑΝΤΗΣΑΜΕ
ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ
ΠΟΥ
ΠΑΛΕΥΟΥΝ
ΚΑΙ ΠΡΟΣΠΑΘΟΥΝ
ΝΑ ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΝ ΟΣΑ
ΤΟΥΣ
ΕΜΠΝΕΟΥΝ
ΚΑΙ ΔΙΝΟΥΝ
ΝΟΗΜΑ
ΣΤΗ ΖΩΗ
ΤΟΥΣ»**

Cineastes

● OLY 10/3 13:00 - LIA 11/3 20:00

Αγαπητέ πρόγονε

● ZAN 10/3 20:00 - OLY 11/3 13:00

Το μέγεθος της νησίδας

● ZAN 10/3 20:00 - OLY 11/3 13:00

Transmedia

● OLY 10/3 13:00 - LIA 11/3 20:00

ρινά από τις δυσκολίες και τις ανεξήγητες αντιξοότητες του βίου. Αφετέρου, συναντήσαμε ανθρώπους που -κόντρα στην περιρρέουσα κρίση- αντιστέκονται, παλεύουν και προσπαθούν να κυνηγάνε όσα τους εμπνέουν και δίνουν νόημα στη ζωή τους. Ειδικά στις μέρες μας γίνονται ακόμα πιο ανεκτίμητα αυτά τα παραδείγματα ανθρώπων που επιμένουν κυνηγώντας το ουσιαστικό στη ζωή τους.

Οι *Συναντήσεις με αξιοσημείωτους ανθρώπους* γυρίζονται με απόλυτα κινηματογραφικούς όρους. Και παρουσιάζουν κάθε φορά μίαν ανεξερεύνητη πτυχή των «πρωταγωνιστών» τους που διαμορφώνει μια θεματική ενότητα, που δεν είναι πάντα η ίδια. Η παρουσία του «ανακριτή»-παρουσιαστή υποκαθίσταται από έναν επινοημένο ήρωα, η ταυτότητα και η υπόσταση του οποίου προσδιορίζονται από το θέμα κάθε εκπομπής. Είναι συστατικό της αφήγησης να παρεμβαίνει και να παρακινεί τους πρωταγωνιστές να αυτοπαρουσιάζονται και τελικά να αυτο-σκηνοθετούνται σε κάθε ταινία. Το τελικό αφηγηματικό μωσαϊκό σχηματίζεται μέσα από την ανασύνθεση του λόγου των ηρώων της σειράς έτσι ώστε να δημιουργείται κάθε φορά ένα αυτοτελές σενάριο.

ΟΛΑ ΟΣΑ ΘΕΛΕΤΕ ΝΑ ΞΕΡΕΤΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΓΟΡΑ MARKET TALKS

της Αγγελικής Βέργου

Η Αγορά Ντοκιμαντέρ ξεκινάει αύριο, 12, και τελειώνει στις 17 Μαρτίου, και θα είναι καθημερινά ανοιχτή 10:00-20:00 (εκτός του Σαββάτου, όταν και θα κλείσει στις 16:00) και ο χώρος στον πρώτο όροφο του ξενοδοχείου Ηλέκτρα θα γεμίσει με ξένους κι έλληνες ειδικούς της ταινίας τεκμηρίωσης. Πέρα από τον βασικό πυρήνα της Αγοράς Ντοκιμαντέρ, την ψηφιακή ταινιοθήκη των 470 ντοκιμαντέρ, οι παράλληλες δράσεις της Αγοράς Ντοκιμαντέρ ξεκινάνε στις 13 Μαρτίου.

Αρχικά, το 4ο Ετήσιο Συνέδριο του Ευρωπαϊκού Δικτύου Ντοκιμαντέρ EDN θα διεξαχθεί στο ΙΕΚ ΑΚΜΗ (Τσιμισκή 14) από τις 15:00 ως τις 17:00, κι έχει θέμα πώς να δομήσετε την εναρκτήρια σκηνή του ντοκιμαντέρ σας. Ο βραβευμένος με Doc Mogul 2010 Jan Rofekamp της εταιρείας πωλήσεων και διανομής Films Transit International, με έδρα το Μόντρεαλ και τη Νέα Υόρκη, και ο Ove Rishøj Jensen σύμβουλος ταινιών για το EDN, θα παρουσιάσουν με παραδείγματα στους κινηματογραφιστές τους καλύτερους τρόπους για να κρατήσουν το ενδιαφέρον του κοινού, αλλά, κυρίως, των αγοραστών, από τα πρώτα κιόλας λεπτά της ταινίας

τους. Το συνέδριο θα διεξαχθεί στα αγγλικά και είναι ανοιχτό στο κοινό.

Στην συνέχεια, από τις 13 μέχρι τις 16 Μαρτίου, 17:30-18:00, αμέσως μετά το Κουβεντιάζοντας, στο Excelsior του Ξενοδοχείου Ηλέκτρα Παλλάς, θα εγκαινιάσουμε τα Market Talks, μια σειρά από μικρές διαλέξεις που θα λειτουργήσουν ως Πρακτικός Οδηγός προς Έλληνες και ξένους ντοκιμαντερίστες. 4 ειδικοί του χώρου του ντοκιμαντέρ θα μοιραστούν με τους διαπιστευμένους του Φεστιβάλ και της Αγοράς πρακτικές συμβουλές και χρηστικές πληροφορίες.

13 Μαρτίου: Ο πολυβραβευμένος παραγωγός και φίλος του Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης Peter Wintonick (Eyesteelfilm και Necessary Illusions, Καναδάς) θα μιλήσει για το δίκτυο και τις συμπαραγωγές στον κόσμο του ντοκιμαντέρ.

Ο γνωστός σε όλους και ως «Πρέσβης του Ντοκιμαντέρ», με εμπειρία 35 χρόνων στον χώρο της παραγωγής, της ανάπτυξης, της σκηνοθεσίας και γραφής ντοκιμαντέρ, υποστηρικτής των νέων ανεξάρτητων κινηματογραφιστών, έχει συμβάλει σε πάνω από 100 βραβευμένες ταινίες τεκμηρίωσης, καθώς είναι ειδικός και σε βίντεο και multi-media πλατφόρμες.

14 Μαρτίου: ο διανομέας Jan Rofekamp από

την εταιρία Films Transit International, θα επικεντρωθεί στις πωλήσεις και στην διανομή των ντοκιμαντέρ συνοψίζοντας και τονίζοντας την σοβαρότητα των πρώτων δέκα λεπτών ενός ντοκιμαντέρ. Πρόεδρος και διευθύνων σύμβουλος μιας από τις πιο γνωστές εταιρείας διανομής και πωλήσεων στον κόσμο, εργάζεται στην κινηματογραφική και εκπαιδευτική διανομή ταινιών τεκμηρίωσης από το 1972. Το 1982 μετακόμισε από το Άμστερνταμ, όπου μεγάλωσε, και σπούδασε στο Μόντρεαλ του Καναδά και ίδρυσε την Films Transit International που κλείνει φέτος τα 30 χρόνια λειτουργίας.

15 Μαρτίου: Η Ally Derks διευθύντρια του IDFA (International Documentary Festival Amsterdam), του σημαντικότερου φεστιβάλ ντοκιμαντέρ στον κόσμο, θα μιλήσει για την προώθηση του ντοκιμαντέρ μέσω του κυκλώματος των φεστιβάλ και την καλύτερη εκμετάλλευσή τους. Η Ally Derks ίδρυσε το IDFA το 1988. Αυτό που ξεκίνησε ως ένα μικρό φεστιβάλ για τους εραστές του ντοκιμαντέρ εξελίχθηκε στο μεγαλύτερο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ του κόσμου. Η ίδια έχει συμμετέχει πολλές φορές σε κριτικές επιτροπές άλλων φεστιβάλ ντοκιμαντέρ, όπως του Sundance, της Κρακοβίας και της Αγ. Πετρούπολης, και έχει βραβευθεί πολλές φορές για την συνεισφορά της στον χώρο του ντοκιμαντέρ, με τελευταίο βραβείο αυτό του Doc Mogul 2011 στο περσινό φεστιβάλ Hot Docs στον Καναδά. Φέτος θα προσθέσει στη συλλογή της και την τιμητική πλακέτα του Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης που θα της απονεμηθεί για το συνολικό της έργο.

16 Μαρτίου: Η Ελπίδα Καλλιπέρη, η υπεύθυνη αγοράς ξένου προγράμματος του ΣΚΑΙ θα ρίξει

Αγορά Ντοκιμαντέρ: 12-17/3, 10.00-20.00, Ηλέκτρα Παλλάς (είσοδος μόνο σε διαπιστευμένους)

Market Talks: 13-16/3 17.30-18.00 (είσοδος μόνο σε διαπιστευμένους)

EDN Docs in Thessaloniki: 14-18/3 ΙΕΚ ΑΚΜΗ / 4ο Συνέδριο EDN 13/3 15.00-17.00 (ελεύθερη είσοδος) / Transmedia Masterclass: Asta Wellejus (παραγωγός, DK): 15/3 10.00-11.30, ΙΕΚ ΑΚΜΗ (είσοδος ελεύθερη) / Pitching Forum 17/3 10.00-15.00, 18/3 10.00-13.00, Παύλος Ζάννας (είσοδος μόνο σε διαπιστευμένους)

Docs in Progress: 15/3 10.30-13.30 Παύλος Ζάννας (είσοδος μόνο σε διαπιστευμένους της Αγοράς)

φως στα θέματα χρηματοδότησης ντοκιμαντέρ, καθώς και τους όρους αγοράς και διαπραγμάτευσης με τα τηλεοπτικά κανάλια. Έχοντας σπουδάσει στην Γαλλία και την Αμερική και έχοντας εργασθεί στις δράσεις της Αγοράς Ντοκιμαντέρ και στο Φόρουμ Συμπαραγωγών – Crossroads του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, από το 2007 μέχρι σήμερα, είναι υπεύθυνη αγοράς και διαπραγμάτευσης όλου του ξένου προγράμματος του ΣΚΑΪ, συμμετέχοντας και εκπροσωπώντας το κανάλι στα τηλεοπτικά φεστιβάλ και τα φεστιβάλ ντοκιμαντέρ.

Ένας για όλους και όλοι... στο ΖΥΘΟΣ

... τους γνωρίζετε: είστε «φαναί»
Ελάτε από πίσω είναι «φαναί» της κοζίντας, της σαρμαφάριας και της εξυπηρέτησης του ΖΥΘΟΥ. Γενναίοι πιστοί της σαρμαφάριας (και της σαρμαφάριας) τραπέζης, υπηρετούν πιστά τον άρτο και τα θεάματα. Είναι όλοι τους ένας κι ένας... ένας για όλους και όλοι... στο ΖΥΘΟΣ

ΖΥΘΟΣ ΑΠΟ ΤΟ 1990
ΝΙΟΠΕ ΖΥΘΟΣ
ΖΥΘΟΣ ΚΑΤ' ΟΙΚΟΝ

Μεσογειακά Ζεθασιατόρια

Κηφιστή 5, Λαδάδικα
τηλ.: 2310 540284
zithos@zithos.gr

Τσαχαλιώτη 7, Αετός Πύργος
Θεσσαλονίκη τηλ: 2310 279010
www.zithos.gr

τηλ. & fax: 2310 211 211
τηλ. & fax: 2310 211 211
delivery@zithos.gr

εξώστης | ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΕΝΤΥΠΟ
ΕΛΕΥΘΕΡΗΣ ΣΚΕΨΗΣ
ΚΑΙ ΕΚΦΡΑΣΗΣ

Κυκλοφορεί
κάθε Πέμπτη
σε θεσσαλονίκη
σε 25.000
αντίτυπα

www.exostispress.gr
e-mail: info@exostispress.gr
facebook: exostisfreepress
twitter: @exostis_press
Διαφημιστείτε εδώ: 2310 566 577

ΤΑΙΝΙΕΣ ΤΟΥ ΤΡΙΗΜΕΡΟΥ

OLY 11/3 18:00 - LIA 13/3 22:30

#1 ●

ZAN 11/3 13:00

#2 ●

ZAN 11/3 20:00 - ZAN 12/3 13:00

#3 ●

ZAN 11/3 20:00 - ZAN 12/3 13:00

#4 ●

ZAN 11/3 22:30 - ZAN 13/3 20:00

#5 ●

ZAN 11/3 22:30 - ZAN 13/3 20:00

#6 ●

MAR 11/3 13:00

#7 ●

MAR 11/3 13:00

#8 ●

LIA 11/3 15:00

#9 ●

LIA 11/3 15:00

#10 ●

#1 ●
Oligarchy 100'
Στέλιος Κούλογλου
Ελλάδα 2012

Η δράση μιας οκταμελούς ομάδας με το όνομα «Ομάδα της Φρανκφούρτης» ρίχνει εκλεγμένους πρωθυπουργούς και διορίζει νέους της αρεσκείας της στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ως κομμάτι ενός διεξάγεται από λίγους τραπεζίτες και πολιτικούς, οι οποίοι κυβερνούν τον κόσμο περιφρονώντας τη δημοκρατία.

#2 ●
Παγωμένος χρόνος 97'
Ηλίας Ιωσηφίδης
Ελλάδα 2011

Το Κυπριακό αποτελεί μια από τις σκοτεινές σελίδες της Ελληνικής Ιστορίας. Θύματα του πολέμου στην Κύπρο δεν είναι μόνο οι νεκροί στο πεδίο της μάχης, αλλά και όσοι κατάφεραν να επιστρέψουν στην πατρίδα. Για όλους αυτούς, ο χρόνος σταμάτησε στις 20 Ιουλίου του 1974.

#3 ●
Η επιστροφή του Ε.Χ. Γονατά 39'
Εύα Στεφανή
Ελλάδα 2012

Το ντοκιμαντέρ αναφέρεται στον διηγηματογράφο, ποιητή και μεταφραστή Ε.Χ. Γονατά. Γυρισμένη αποκλειστικά στο σπίτι του στην Κάτω Κηφισιά, σε τρεις διαφορετικές περιόδους της ζωής του, η ταινία προσπαθεί να αποτυπώσει τον ιδιότυπο κόσμο του, την αγάπη του για τη φύση, την εμμονή του με το θάνατο και τη ματαιότητα των πραγμάτων.

#4 ●
Ξύπνησε ο Σουλτάν Αχμέτ 63'
Νίκος Λυγγούρης
Ελλάδα-Γερμανία 2012

Η ζωή και η τέχνη του Κωνσταντίνου Φίσερ, Γερμανού, «κοινωνικού γλύπτη» που ζει εδώ και 19 χρόνια στα Χανιά της Κρήτης. Όταν ο 43χρονος δεν βρίσκεται στο εργαστήρι, τρέχει για μια οργάνωση που

βοηθάει ορφανά και οροθετικά παιδιά στην Αφρική και στην Ελλάδα, ή παραδίδει (δωρεάν) μαθήματα ελληνικών σε μετανάστες.

#5 ●
Μαρτυρίες ξεσηκωμού 45'
Μανώλης Δημελλάς
Ελλάδα 2011

Πολύ λίγοι άνθρωποι γνωρίζουν για τον ξεσηκωμό και την ένωση της Καρπάθου με την Ελλάδα τον Οκτώβριο του 1944, οκτώ μήνες νωρίτερα από τα υπόλοιπα Δωδεκάνησα. Οι Καρπάθιοι επαναστάτησαν χωρίς την παραμικρή βοήθεια από μεγάλες και μυστικές δυνάμεις. Μια ξεχασμένη επανάσταση.

#6 ●
25ος μεσημβρινός 70'
Χρύσα Τζελέπη, Τάνια Χατζηγεωργίου
Ελλάδα 2012

Ίμβρος 2005-2009: ζωές, φωνές, στιγμές που έφυγαν,

που ζουν, που υπάρχουν ακόμα. Όνειρα που οι άνθρωποι συνεχίζουν να κάνουν για μια πατρίδα που τους τη στέρησαν, οι θύμησης, τα όνειρα, η αγωνία, η νοσταλγία, η θυσία, η ζωή.

#7 ●
Παιδιά των ταραχών 52'
Χρίστος Γεωργίου
Ελλάδα-Μεγ.Βρετανία 2011

Στις 6 Δεκεμβρίου 2008, ο 15χρονος Αλέξανδρος Γρηγορόπουλος σκοτώθηκε από την αστυνομία ενώ ήταν έξω με τους φίλους του. Οι ταραχές που ακολούθησαν κράτησαν τρεις εβδομάδες. Σ' αυτό το ντοκιμαντέρ, κάποια από τα παιδιά που έζησαν το θάνατο του Αλέξανδρου θυμούνται τα γεγονότα που άλλαξαν την ζωή τους, ενώ αντιμετωπίζουν τη ζωή στην Ελλάδα της κρίσης του 2011.

#8 ●
155 Sold 65'
Γιώργος Παντελεάκης
Ελλάδα 2012

Μια τεκμηρίωση της μαζικότητας και καταγραφή του πνεύματος των πολιτών, της λειτουργίας κράτους και παρακράτους και της εκτεταμένης χρήσης χημικών ουσιών και βίας από την αστυνομία, κατά την διάρκεια των διαδηλώσεων της 28ης και 29ης Ιουνίου 2011, με στόχο την Αλήθεια. Αλήθεια = Α (στερητικό) + Λήθη

#9 ●
Ξερολιθιές. Στηρίγματα στο Αιγαίο 19'
Αμαλία Ζέπου, Λυδία Καρρά
Ελλάδα 2011

Η καταγραφή αυθεντικών στιγμών παραδοσιακών κτιστάδων στη Σίφνο που επικοινωνούν αυτοσχεδιάζοντας με δίστιχα ενώ διδάσκουν σε εθελοντές την τέχνη του κτισίματος και της συντήρησης

της Ξερολιθιάς. Μια εισαγωγή στην πανάρχαια και πλούσια αυτή τέχνη, με πάνω από 20 διαφορετικές λέξεις της τοπικής διαλέκτου να περιγράφουν την έννοια της πέτρας.

#10 ●
Γαύδος. Εκεί στο Νότο 93'
Ανθή Νταουντάκη
Ελλάδα 2012

Ένα ταξίδι, πραγματικό και συμβολικό, στο Νότο της Ελλάδας, σ' ένα μικρό νησάκι ογδόντα κατοίκων στη μέση του Λιβυκού. Σ' έναν απομονωμένο μικρόκοσμο που έρχεται αντιμέτωπος με μια ραγδαία αμφίσημη ανάπτυξη, βλέπουμε μέσα από τα μάτια των ανθρώπων το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον της χώρας.

LIA 11/3 17:30 - OLY 13/3 15:45 **#11**

LIA 11/3 22:30 - TOR 13/3 13:30 **#12**

TOR 11/3 13:30 - LIA 14/3 15:00 **#13**

TOR 11/3 13:30 - LIA 14/3 15:00 **#14**

OLY 12/3 13:00 - LIA 18/3 20:00 **#15**

OLY 12/3 13:00 - LIA 18/3 20:00 **#16**

ZAN 12/3 20:00 - LIA 13/3 15:00 **#17**

ZAN 12/3 20:00 - LIA 13/3 15:00 **#18**

MAR 12/3 13:00 **#19**

MAR 12/3 13:00 **#20**

LIA 12/3 12:30 **#21**

LIA 12/3 15:00 **#22**

#11 ● **Ο λόγος των αποκλεισμένων** 100', Γιώργος Κεραμιδιώτης Ελλάδα 2011

Μια παγκόσμια καινοτομία του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου: ο Κώστας Μπαϊρακτάρης, αναπληρωτής καθηγητής Ψυχολογίας, παραχώρησε την παράδοση του μαθήματός του σε ομάδες αποκλεισμένων, όπως άτομα με ψυχιατρική εμπειρία, κρατούμενοι φυλακών, ανάπηροι, πρώην τοξικομανείς, ενώ οι φοιτητές δημιούργησαν κινήσεις αλληλεγγύης προς τις ομάδες αυτές.

#12 ● **Krisis 62'** Νίκος Κατσαούνης, Νίνα Μαρία Πασχαλίδου Ελλάδα 2011

Ένα μέρος του multimedia έργου *The Prism GR 2011*, μιας συλλογικής αφήγησης για την Ελλάδα, όπως καταγράφηκε με το φακό DSLR φωτογραφικών μηχανών εξερευνά τις πολυδιάστατες όψεις ενός πληγωμένου έθνους, μέσα από μια πολυφωνία χαρακτήρων.

#13 ● **Ανάμεσα 21'** Γεωργία Σαλαμπάση Ελλάδα 2011

Ένα ιστορικό ντοκιμαντέρ με ανθρωποκεντρικό χαρακτήρα, για τους επαναπατρισθέντες Έλληνες πολιτικούς πρόσφυγες της Τασκένδης του Ουζμπεκιστάν, μέσα από την ιστορία τριών παιδιών πολιτικών προσφύγων, πριν και μετά τον ερχομό τους στην Ελλάδα.

#14 ● **Εκτός Ιστορίας 72'** Φωφώ Τερζίδου Ελλάδα 2012

Η καταστροφή της εβραϊκής κοινότητας της Θεσσαλονίκης και η άγνωστη ιστορία της διάσωσης της μικρότερης εβραϊκής κοινότητας στην Ελλάδα, στην Κατερίνη, ως σχόλιο για την ιστορική μνήμη, το συλλογικό τραύμα, τις κατασκευές της επίσημης Ιστορίας, τις επικρατούσες στην Ελλάδα αντιλήψεις για την περίοδο της Γερμανικής Κατοχής και για την εξόντωση των Ελλήνων Εβραίων

#15 ● **Μέγαρο Εξαρχόπουλου 3'** Χρήστος Καλλίτσης Ελλάδα 2012

Μια σύντομη περιήγηση στο Μέγαρο Εξαρχόπουλου, μνημείο αρχιτεκτονικής του πρώιμου 20ού αιώνα στη Θεσσαλονίκη, που τονίζει την ανάγκη προστασίας της σύγχρονης ιστορικής μας μνήμης, ως «υποχρέωση του κράτους και δικαίωμα του καθενός» (Σύνταγμα της Ελλάδας, άρθρο 24).

#16 ● **Απαλλοτρίωση 115'** Μάνος Παπαδάκης Ελλάδα 2012

Ένα ντοκιμαντέρ με τον συμβολικό τίτλο *Απαλλοτρίωση*, που ερευνά τις συνθήκες κατά τις οποίες δημιουργήθηκε, εγκαταστάθηκε και λειτουργεί η πιο «βρώμικη» βιομηχανία της Ευρώπης.

#17 ● **Η αντίπερα όχθη 15'** Morteza Jafari Ελλάδα 2012

Μια οικογένεια από το Ιράν αφήνει πίσω τη χώρα της αναζητώντας καλύτερη ζωή στην Ευρώπη. Αλλά κατά το πέρασμά της στην Ελλάδα μέσω του ποταμού Έβρου, η βάρκα σπάει και η οικογένεια χωρίζεται. Ο Χουσεΐν, ο τραγικός πατέρας μιας νεκρής και μιας αγνοούμενης, εξιστορεί στο φακό την ιστορία του.

#18 ● **Έβρος, η άλλη όχθη 90'** Χρόνης Πεχλιβανίδης Ελλάδα 2011

Ένα ντοκιμαντέρ που εστιάζει στις συναλλαγές μεταξύ διακινητών και μεταναστών, μέσω συνεντεύξεων όλων των εμπλεκόμενων πλευρών, Ακολουθώντας την επιχείρηση που οργανώνεται στη στρατηγικής σημασίας Κωνσταντινούπολη, στήνεται στα περάσματα του ποταμού Έβρου...

#19 ● **Αύριο θα ήταν μια άλλη μέρα 29'** Στέφανος Μονδέλος Ελλάδα 2011

Η αφήγηση δύο μεταναστών που διαμένουν στην Ελλάδα και έχουν χαρακτηριστεί «επικίνδυνοι» από τις αρχές των κρατών τους. Το ντοκιμαντέρ «υπονομεύει» την αυθεντικότητα των αφηγήσεων των μεταναστών, για να καταστήσει την ιστορία τους οικουμενική.

#20 ● **Νουρ – Φως παντού υπάρχει 75'** Νίκος Σούλης Ελλάδα 2012

Ο Νουρ, ένα μικρό αγόρι από το Αφγανιστάν, ήρθε στην Ελλάδα πρόσφυγας το 2009, σε ηλικία 8 ετών. Η κάμερα καταγράφει πώς μεγάλωσε αυτό το παιδί, τα όνειρά του, τις σκέψεις του, αυτά που τον πλήγωσαν κι εκείνα που θα τον κάνουν αστέρι.

#21 ● **Ανοιχτά μικρόφωνα 81'** Νίκος Σκαρέντζος Ελλάδα 2011

Ένα ντοκιμαντέρ για τους μουσικούς της χιπ χοπ στην Ελλάδα, ενός από τα λίγα μουσικά κινήματα που ανθίζουν εν μέσω κρίσης. Ένας διαρκώς αυξανόμενος αριθμός ταλαντούχων νέων ολοένα καταπιάνεται με σύγχρονα πολιτικά και κοινωνικά θέματα μέσα από δυνατές και καυστικές ρίμες, κριτικάροντας έτσι τα απανταχού κακώς κείμενα.

#22 ● **Ελένη και Χαούμ 19'** Ευγένιος Ιωάννου Κύπρος 2011

Πολλές γυναίκες από το Βιετνάμ εργάζονται στην Κύπρο βοηθώντας ηλικιωμένους ανθρώπους. Μία από αυτές είναι η Χαούμ, που βοηθά την Ελένη. Μέσα από τη μονοτονία της καθημερινότητας αναδύεται η μοναξιά που μοιράζονται και οι διαφορετικές τους προσδοκίες από τη ζωή.

LIA 12/3 15:00

#23 ●

LIA 12/3 15:00

#24 ●

LIA 12/3 17:30

#25 ●

LIA 12/3 20:00 - LIA 14/3 12:30

#26 ●

LIA 12/3 20:00 - LIA 14/3 12:30

#27 ●

LIA 12/3 22:30 - ZAN 15/3 15:00

#28 ●

LIA 12/3 22:30 - ZAN 15/3 15:00

#29 ●

CAS 12/3 12:30

#30 ●

CAS 12/3 12:30

#31 ●

OLY 13/3 20:30 - LIA 15/3 15:00

#32 ●

OLY 13/3 20:30 - LIA 15/3 15:00

#33 ●

ZAN 13/3 13:00 - LIA 14/3 20:00

#34 ●

#23 ●
Σταυρούλα 29'
Έρα Ντίκα
Ελλάδα 2012

«Τα πάντα ρει και ουδέν μένει... Όλα αλλάζουν και δεν μένει τίποτα όπως ήταν στην αρχή...», εξομολογείται η 86χρονη Σταυρούλα. Η ταινία παρακολουθεί μια τυπική μέρα της ζωής της, δεισιδύοντας στον προσωπικό της κόσμο και προκαλώντας το στοχασμό πάνω στη φθορά, το χρόνο και τη μνήμη.

#24 ●
Χριστίνα 56'
Χάρης Ξυδιάς
Ελλάδα 2012

Η σκληρή προσπάθεια και η αναπάντεχη επιτυχία ενός κοριτσιού με διανοητική αναπηρία που κατοικεί στην Σκιάθο και πήρε μέρος για πρώτη φορά στους Special Olympics Athens 2011 κερδίζοντας δύο χρυσά μετάλλια στο στίβο, γεγονός που αφύπνισε την μικρή κοινωνία του νησιού.

#25 ●
Τα κορίτσια της βροχής 120'
Αλίντα Δημητρίου
Ελλάδα 2011

Το τελευταίο μέρος της τριλογίας της Αλίντας Δημητρίου για τη συμμετοχή της Γυναίκας στους πολιτικούς αγώνες του αιώνα που μας πέρασε, αναφέρεται σε όσες ταλαιπωρήθηκαν και κακοποιήθηκαν κατά τη διάρκεια της Χούντας.

#26 ●
Κλέφτης εικόνων 27'
Πάνος Α. Θωμαΐδης
Ελλάδα 2012

Το πορτρέτο του φωτογράφου Σπύρου Στάβερη, που βιοπορίζεται από την κλοπή της εικόνας του «Άλλου» και, λειτουργώντας σαν καθρέφτης, αντιγυρίζει στη μεταπολιτευτική ελληνική κοινωνία την εικόνα της.

#27 ●
Αφανείς ήρωες 70'
Παναγιώτης Κουντουράς
Ελλάδα 2012

Η μοναχική ζωή του μηχανικού προβολής, όπως δεν τον γνωρίζουμε και, ίσως, όπως δεν γνωρίζει ο ίδιος τον εαυτό του. Ένας αφανής ήρωας που μας επιτρέπει να δεισιδύσουμε στον φανταστικό κόσμο του σινεμά και κάνει ηθοποιούς, σκηνοθέτες, μοντέρ, φωτιστές, ηχηλητές να κρέμονται απ' το χέρι του!

#28 ●
Περιμένοντας τους βαρβάρους 25'
Κώστας Σταματόπουλος
Ελλάδα 2010

Ένα οδοιπορικό στους εργασιακούς χώρους όπου απασχολούνται αλλοδαποί εργάτες, συχνά κάτω από αντίξοες συνθήκες, και ένα πορτρέτο του σύγχρονου μετανάστη, που αντιμετωπίζεται, όχι μόνο ως «προϊόν» κάποιας ανάγκης, αλλά ως το «αντικείμενο» μιας σκληρής εκμετάλλευσης της εργατικής του δύναμης.

#29 ●
1 0 0 (Αλεξάνδρα 173, Αθήνα) 61'
Γεράσιμος Ρήγας
Ελλάδα 2012

Η καθημερινότητα στο Κέντρο Επιχειρήσεων της Αμεσης Δράσης Αττικής, σε ένα ντοκιμαντέρ που γυρίστηκε στο πλαίσιο της σειράς *Docville*, η οποία καταγράφει, χωρίς σχόλιο, τη ζωή στις ελληνικές πόλεις σε δύσκολους καιρούς.

#30 ●
The King's Garden 26'
Φοίβη Φρονίστα
Ελλάδα-ΗΠΑ 2011

Ένα σύντομο ταξίδι στην καρδιά του Μεσανατολικού ζητήματος: τη γειτονιά του Σιλουάν στην Ανατολική Ιερουσαλήμ όπου βρίσκεται ο αρχαιολογικός χώρος της Πόλης του Δαβίδ, μήλον της έριδος ανάμεσα σε Ισραηλινούς και Παλαιστίνιους. Η παραγμένη σχέση ανάμεσα στην αρχαιολογία, την ιστορία και τον εθνικισμό.

#31 ●
Καπνίζουν παρελθόν 73'
Στέφανος Κακαβούλης
Ελλάδα 2011

Μια καταγραφή των εναπομεινασών καμινάδων από τις φάμπρικες του λεκανοπεδίου Αττικής στη βιομηχανική επανάσταση, καθώς και της σημασίας –ιστορικής και συμβολικής– που τους έχει δοθεί.

#32 ●
Ο τυφλός ψαράς 37'
Στρατής Βογιατζής,
Θέκλα Μαλάμου
Ελλάδα 2011

Η ζωή του Γιάννη Κουκούμιαλου που ψαρεύει στη θάλασσα τα τελευταία 70 χρόνια της ζωής του, τυφλός και με ένα χέρι, συνθέτει το χάρτη του από εικόνες πραγματικές από τα παιδικά του χρόνια, έναν κόσμο που κατασκευάζει στο μυαλό του, τη διαίσθησή του και μια δύναμη, όπως λέει, θείκη.

#33 ●
Με λένε Στέλιο 47'
Γιάννης Κασπίρης
Ελλάδα 2011

Η καθημερινότητα του τετραπληγικού Στέλιου Κυμπουρόπουλου που στο δρόμο τον φωνάζουν «σημαιοφόρος από το Κορωπί» ή «το παιδάκι από την τηλεόραση». Ο ίδιος μιλά για την αναπηρία με λόγια απλά, αφού, όπως λέει, «από την ημέρα που γεννήθηκα βιώνω μια κατάσταση που δεν την επέλεξα εγώ, αλλά η κληρονομία της ζωής».

#34 ●
Τουρκοκρητικοί στην Αλικαρνασσό 50'
Κώστας Νταντινάκης
Ελλάδα 2011

Τουρκοκρητικοί είναι οι εξισλαμισμένοι Έλληνες της Κρήτης. Μετά τον εκπατρισμό τους από το νησί, οι μουσουλμάνοι της Κρήτης σκορπίστηκαν στα παράλια της Μικράς Ασίας. Στην Αλικαρνασσό, το σημερινό Μποντρούμ, οι παλαιότεροι μοιράζονται τις αναμνήσεις τους.

ZAN 13/3 13:00 - LIA 14/3 20:00

#35 ●

ZAN 13/3 22:30

#36 ●

ZAN 13/3 22:30

#37 ●

LIA 13/3 17:30 - ZAN 14/3 13:00

#38 ●

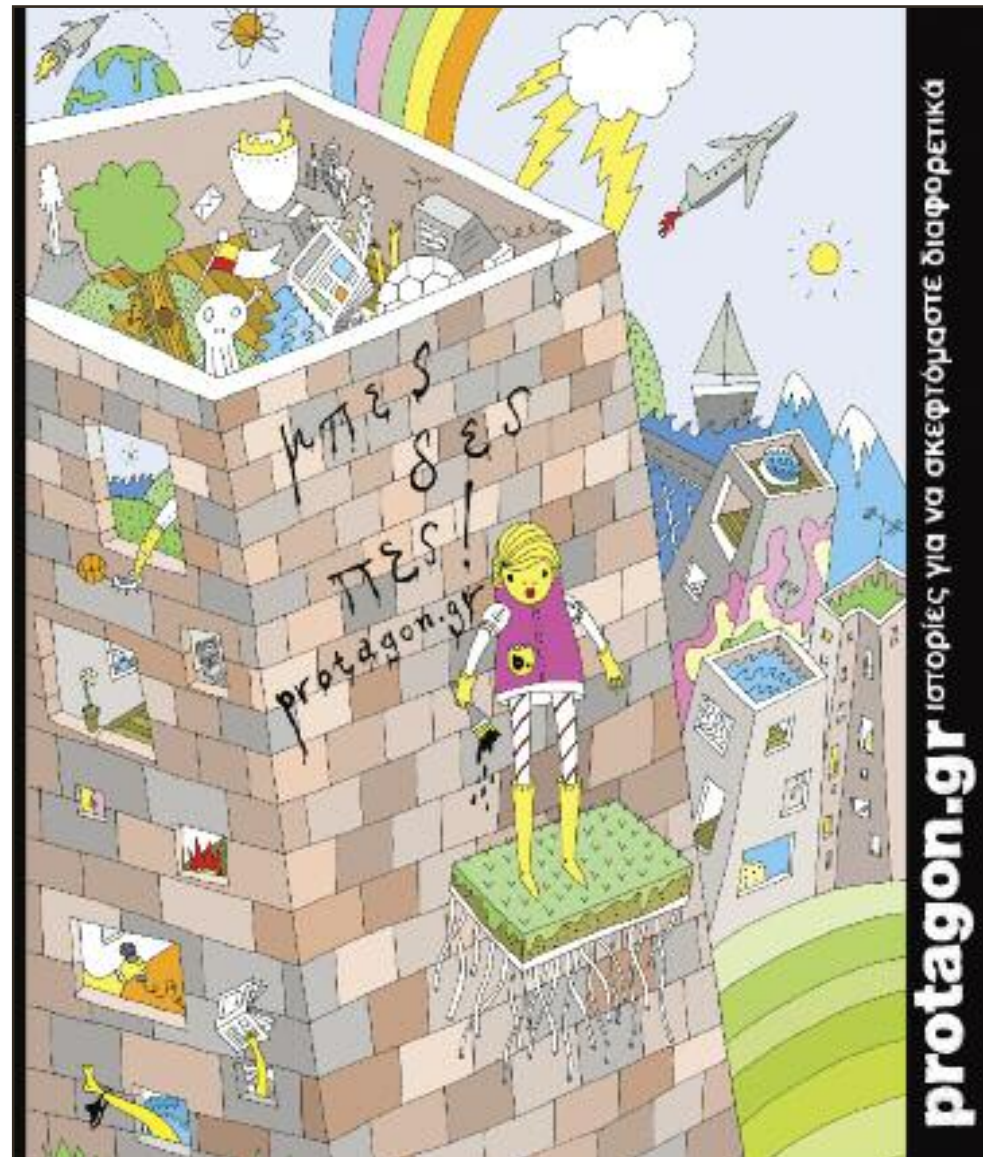
LIA 13/3 20:00 - LIA 16/3 12:30

#39 ●

LIA 13/3 20:00 - LIA 16/3 12:30

#40 ●

protagon.gr Ιστορίες για να σκεφτόμαστε διαφορετικά

#35 ●
Περιμένοντας τη Ρόζα 55'
Νίκος Θεοδοσίου
Ελλάδα 2012

Η Οδύσσεια των πολιτικών προσφύγων του χωριού Μπελογιάννης στην Ουγγαρία, μέσα από τις παράλληλες ιστορίες του Θωμά, που πήγαινε κάθε μέρα στον σιδηροδρομικό σταθμό του Ίβαντσα, περιμένοντας τον ερχομό της Ρόζας και των υπολοίπων κάτοικων του χωριού, οι οποίοι περίμεναν με αγωνία ένα τρένο να τους πάει πίσω στην πατρίδα.

#36 ●
Σάκης Παπαδημητρίου – Η αναπνοή του αυτοσχεδιαστή 50'
Σπύρος Τσιφτσής
Ελλάδα 2010

Ο Σάκης Παπαδημητρίου, συγγραφέας, άνθρωπος της τζαζ με διάφορες ιδιότητες – αρθρογράφος, (συν)διοργανωτής φεστιβάλ, ραδιοφωνικός παραγωγός με συνεχή 35ετή παρουσία στο κρατικό ραδιόφωνο–, μα

πάνω απ' όλα αυτοσχεδιαστής, βιογραφείται.

#37 ●
Πάρε τα δώρα 52'
Λευτέρης Ξανθόπουλος
Ελλάδα 2011

Η συνάντηση της Κικής Δημουλά με τον Τίτο Πατρίκιο στους κήπους του Μεγάλου Μουσικής Αθηνών την Δευτέρα 6 Ιουνίου 2011, ως μάθημα ηθικής και αισθητικής της ποιητικής τέχνης.

#38 ●
Το νησί που μοιραζόμαστε 100'
Sharing an Island
Δανάη Στυλιανού
Κύπρος 2011

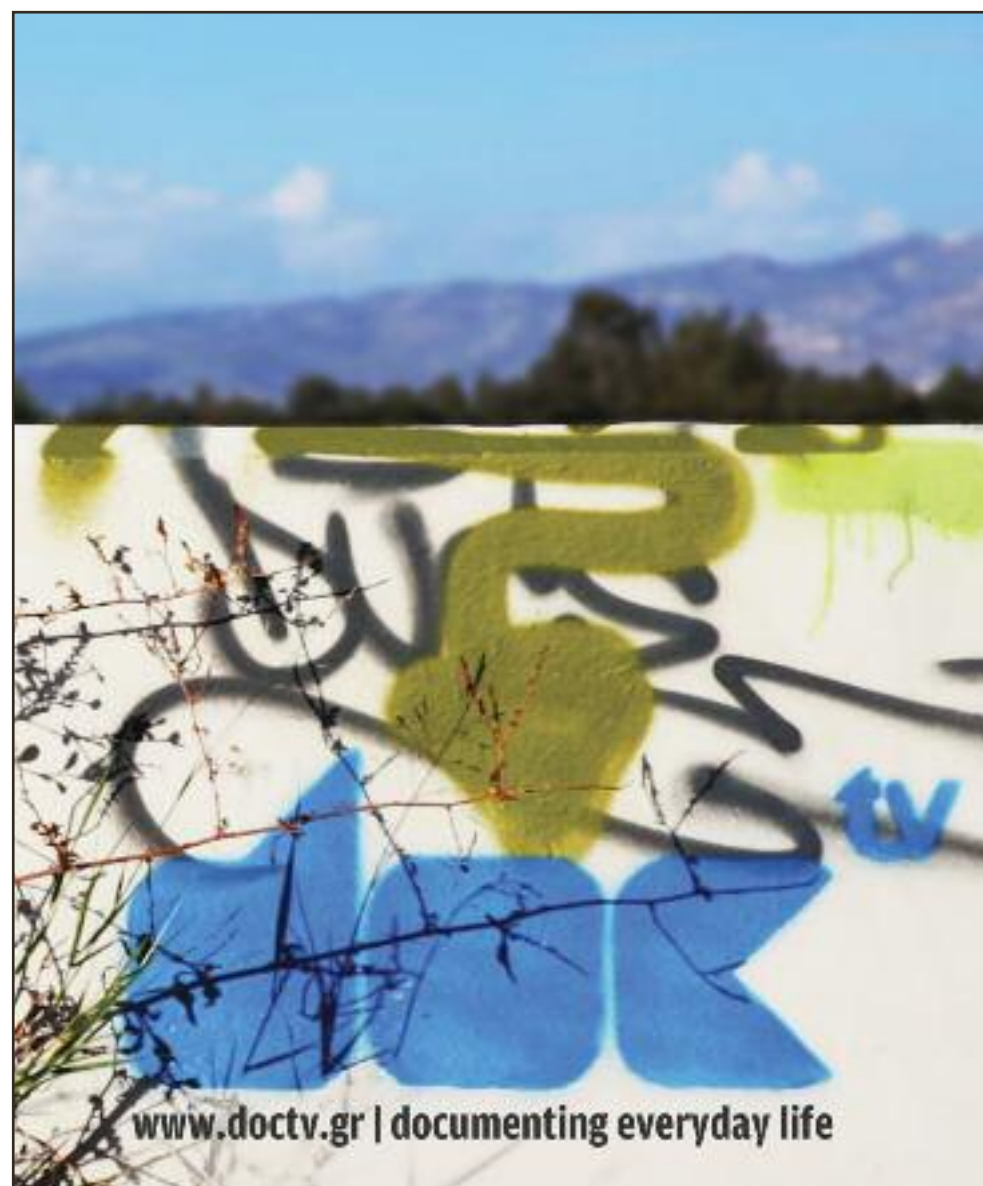
Τρεις Ελληνοκύπριοι και τρεις Τουρκοκύπριοι νέοι, που δεν έχουν συναντηθεί ποτέ στο παρελθόν, θα μοιραστούν ένα σπίτι για πέντε μέρες και μαζί θα ταξιδέψουν βόρεια και νότια της διαχωριστικής γραμμής στην Κύπρο.

#39 ●
Toxic Crisis 54'
Όμηρος Ευαγγελινός
Ελλάδα 2012

Ένα σχόλιο για τους κινδύνους της υγειονομικής και περιβαλλοντικής υποβάθμισης της χώρας που κρύβονται σε θεμελιώδεις κοινωνικές παροχές, όπως η ενέργεια και η διαχείριση αποβλήτων, αλλά μένουν στην αφάνεια λόγω της υπερ-προβολής της οικονομικής δυσπραγίας της χώρας.

#40 ●
Perah Istar 60'
Ελισάβετ Λαλουδάκη,
Massimo Pizzocaro
Ελλάδα 2012

Ερώτηση φίλου: «Μία ταινία για τα περιστέρια; Είστε σοβαροί; Εδώ ο κόσμος χάνεται... Τα περιστέρια βρωμίζουν, τελεία. Τουλάχιστον θα είναι αστεία η ταινία σας ή τύπου 'Ντισκόβερι Τσάνελ';» Ας πούμε κωμικοτραγική (όπως και η ζωή φυσικά).

OLY 11/3 15:45 - CAS 12/3 20:00 **#1**

OLY 11/3 20:30 - ZAN 13/3 15:30 **#2**

OLY 11/3 20:30 - ZAN 13/3 15:30 **#3**

OLY 11/3 23:00 - TOR 17/3 20:30 **#4**

ZAN 11/3 15:00 **#5**

ZAN 11/3 17:30 **#6**

MAR 11/3 11:00 **#7**

MAR 11/3 15:45 - MAR 13/3 18:00 **#8**

MAR 11/3 15:45 - MAR 13/3 18:00 **#9**

MAR 11/3 20:30 - ZAN 13/3 17:45 **#10**

MAR 11/3 23:00 - MAR 18/3 20:30 **#11**

CAS 11/3 13:00 **#12**

#1 ● **Κόρη / Daughter** 84' *María Paz González*, Χιλή 2011
Η ιστορία μιας μητέρας και μιας κόρης που διασχίζουν τη Χιλή αναζητώντας ένα συγγενή που δεν γνωρίζουν. Η μητέρα ελπίζει να βρει την αδελφή της, ενώ η κόρη ψάχνει τον αληθινό της πατέρα. Ένα ντοκιμαντέρ-road movie, βασισμένο σε φανταστικά γεγονότα.

#2 ● **Το σώμα ενός ξένου / A Stranger's Skin** 52' *Christophe Hermans*, Βέλγιο 2011

Ένας νεαρός άνδρας είκοσι ετών και 177 κιλών, που μετά το θάνατο της μητέρας του παράτησε τις σπουδές του και βρήκε καταφύγιο στο φαγητό, έχει αποφασίσει να υποβληθεί σε εγχείρηση γαστρεκτομής...

#3 ● **Η γριά απατεώνισσα / The Old Grifter** 54' *Delphine Hallis*, Γαλλία 2011

Το πορτρέτο μιας γυναίκας

στα 80 της που, παρά το προχωρημένο της ηλικίας, συνεχίζει να στήνει κομπίνες. Έχοντας καταδικαστεί πολλές φορές μέχρι τώρα στη μακροχρόνια καριέρα της, τώρα φαίνεται πως έχει εξαφανιστεί χωρίς να αφήσει ίχνη. Η πραγματικότητα όμως είναι διαφορετική.

#4 ● **Αυτό δεν είναι μια ταινία / This Is Not a Film** 75' *Jafar Panahi, Mojtaba Mirtahmasb*, Ιράν 2011

Ο Ιρανός σκηνοθέτης Τζαφάρ Παναχί εξομολογείται στην κάμερα του φίλου και συνεργάτη του, Μοτζτάμπα Μιρταχμάς, τις σκέψεις και τους στόχους του, έπειτα από την ποινή που του επέβαλε το ιρανικό καθεστώς για αποχή από τη σκηνοθεσία ταινιών, την έξοδο από τη χώρα και την επαφή με τον Τύπο για 20 χρόνια.

#5 ●● **Ο γκρίνγκο / O Gringo** 90', *Darko Bajic*, Σερβία-Βραζιλία 2011

Ο Σέρβος Ντέγιαν Πέτκοβιτς,

για πολλούς ο καλύτερος ποδοσφαιριστής όλων των εποχών, είναι ίσως ο μόνος Ευρωπαίος παίκτης που έγινε διάσημος στη Βραζιλία – συνήθως συμβαίνει το αντίστροφο. Το ντοκιμαντέρ τον συναντά σήμερα, στα 39 του, στο απόγειο της καριέρας του.

#6 ● **66 μήνες / 66 Months** 85' *James Bluemel*, Μεγ. Βρετανία 2011

Το χρονικό της σχέσης των δύο ανδρών που ζουν φτωχικά σε μια γειτονιά της Οξφόρδης, επιτρέποντας στο αλκοόλ, τις ψυχικές διαταραχές και το σεξ να παίζουν καθοριστικό ρόλο στην καθημερινότητά τους, σε μια ταινία που εγείρει δύσκολα ερωτήματα για τη φύση της αγάπης, την κακοποίηση, και το καθήκον της κοινωνίας να φροντίζει τα μέλη της.

#7 ● **Άκαμπατ-Τζάμπερ: Είμαστε περαστικοί / Aqabat-Jaber: Passing Through** 81' *Eyal Sivan*, Γαλλία 1987

Η ιστορία μιας πόλης-φάντασμα, του Άκαμπατ-Τζάμπερ, του μεγαλύτερου από τους 60 παλαιστινιακούς καταυλισμούς προσφύγων που ιδρύθηκαν από τα Ηνωμένα Έθνη στη Μέση Ανατολή, μέσα από το φακό του Εγιάλ Σιβάν, λίγους μήνες πριν απ' την πρώτη Ιντιφάντα.

#8 ●● **Νοόσφαιρα / Noosfera** 55' *Ileana Stanculescu, Artchil Khetagouri*, Ρουμανία 2011

Η ιστορία του Ρουμάνου καθηγητή κοινωνιολογίας, Νικολάε Ντουμίτρου, που έχει αναπτύξει τη δική του επιστημονική θεωρία για την εύρεση της αληθινής αγάπης, αλλά αδυνατεί να βρει την εφαρμογή της θεωρίας του στην προσωπική του ζωή.

#9 ● **Ούτε κόκαλα ούτε πέτσα: Μια ροκ μπάντα εν πλω / No Bone No Skin: A Rock Band at Sea** 48' *Ingvar A. Thórisson*, Ισλανδία 2011
Σ' ένα αλιευτικό από ένα μικρό χωριό της βόρειας

Ισλανδίας, κάποιοι ψαράδες έχουν βρει έναν ασυνήθιστο τρόπο για να αντιμετωπίσουν τη σκληρή ζωή στη θάλασσα. Σχηματίζουν μια μπάντα με το όνομα «Ούτε κόκαλα ούτε πέτσα» και τραγουδούν για την καθημερινότητά τους, τα όνειρα και τις επιθυμίες τους.

#10 ● **Οι τελευταίες ημέρες της Αρκτικής / Last Days of the Arctic** 90' *Magnus Vidar Sigurdsson*, Ισλανδία-Γερμανία-Μεγ.Βρετανία-Ολλανδία 2011

Ένα ζωντανό ντοκουμέντο για τους πολιτισμούς των βορειότερων άκρων του πλανήτη που αργοπεθαίνουν (κυρίως Ισλανδοί αγρότες, ψαράδες, και οι μεγάλοι κυνηγοί της Γροιλανδίας), μέσα από τη δουλειά του Ράγκναρ Άξελσον (RAX), ενός από τους πιο φημισμένους φωτογράφους του κόσμου.

#11 ● **Με παντοτινή αγάπη, Κάρολιν – Μια ιστορία για τον Κέρουακ, τον Κάσαντι κι εμένα / Love Always, Carolyn** 70'

Maria Ramström, Malin Korkeasalo, Σουηδία 2011

Το τρυφερό, προσωπικό πορτρέτο της Κάρολιν Κάσιντι, συζύγου του ειδώλου της μπητ γενιάς, Νιλ Κάσαντι, και μούσα-ερωμένη του Τζακ Κέρουακ, που είδε την ιστορία της ζωής της και τη μνήμη των ανδρών που αγάπησε να λεηλατείται από σύγχρονους μυθοπλάστες.

#12 ● **Ερωτομανής / Love Addict** 82' *Pernille Rose Groenkaer*, Δανία 2011

Προσωπικές αφηγήσεις ανθρώπων εθισμένων στον έρωτα, φυλακισμένων στο φανταστικό, εξαρτημένων από την ιδέα της αιώνιας, παθιασμένης αγάπης, ενδεικτικές για τη δύναμη του υπέρτατου αφροδισιακού της ζωής.

#13 ●● **Επάγγελμα: χορευτής / Ballroom Dancer** 84' *Christian Bonke, Andreas Koefoed*, Δανία 2011

Ο Σλάβικ είναι πρώην

CAS 11/3 15:00 - CAS 16/3 22:30 **#13** ●●

CAS 11/3 17:30 **#14** ●

CAS 11/3 20:00 - OLY 12/3 18:00 **#15** ●

CAS 11/3 22:30 **#16** ●

TOR 11/3 15:30 - LIA 17/3 22:30 **#17** ●

TOR 11/3 15:30 - LIA 17/3 22:30 **#18** ●

TOR 11/3 18:00 - OLY 12/3 20:30 **#19** ●

TOR 11/3 20:30 - TOR 12/3 22:30 **#20** ●

TOR 11/3 23:00 **#21** ●

OLY 12/3 15:45 **#22** ●

OLY 12/3 22:30 - CAS 15/3 15:00 **#23** ●

OLY 12/3 22:30 - CAS 15/3 15:00 **#24** ●

παγκόσμιος πρωταθλητής χορού Latin. Μαζί με την παρτενέρ και ερωμένη του Άννα, ετοιμάζεται να επανέλθει για τελευταία φορά στο προσκήνιο ως επαγγελματίας χορευτής. Η ταινία ακολουθεί τον Σλάβικ και την Άννα καθώς ρισκάρουν τα πάντα σε μια τελική αναμέτρηση με την κορυφή.

#14 ●
Υπήρχε και η Γκαέλ
Gaëlle 65'
Natalie Johanna Halla
Ισπανία 2011

Τρεις Ισπανοί, μέλη της ομάδας πυροσβεστών που έπαιξε καθοριστικό ρόλο στη διάσωση ενός οχτάχρονου αγοριού στο σεισμό που χτύπησε την Αϊτή το 2010, επιστρέφουν στον τόπο της τραγωδίας για να γιατρέψουν τις πληγές τους.

#15 ●
Μισή επανάσταση
½ Revolution 71'
Omar Shargawi, Karim El Hakim, Δανία 2011
Ο σκηνοθέτης Ομάρ κι ο

φίλος του, Καρίμ, βρίσκονταν στο Κάιρο κάνοντας έρευνα για μια ταινία, όταν ξέσπασε η επανάσταση το Φεβρουάριο του 2011. Οι δυο άντρες περπατούν στους δρόμους της πόλης και συμμετέχουν σε διαδηλώσεις ενάντια στην καταπίεση δεκαετιών από το καθεστώς του Μουμπάρακ.

#16 ●
Καβαλάρηδες της ερήμου
Desert Riders 80'
Vic Sarin, Καναδάς 2011

Οι ιστορίες παιδιών που έπεσαν θύματα παράνομης διακίνησης, με σκοπό να δουλέψουν ως αναβάτες σε καμηλοδρομίες στη Μέση Ανατολή – μια απαγορευμένη πρακτική που συνεχίζεται σε σχολές εκπαίδευσης που επιβάλλουν ενέσεις με ορμόνες και συστηματική κακοποίηση

#17 ●
Λευκός ελέφαντας
White Elephant 34'
Kristof Bilsen
Μεγ.Βρετανία-Βέλγιο 2011
Ένα ντοκιμαντέρ για το κεντρικό ταχυδρομείο και

τους υπαλλήλους του στην Κινσάσα της Δημοκρατίας του Κονγκό, ένα μεγαλειώδες απομεινάρι του αποικιακού παρελθόντος που έχει παγιδέψει τους υπαλλήλους του σε μια μηχανή του χρόνου, κολλημένη στο παρελθόν, από την οποία σχεδιάζουν να αποδράσουν.

#18 ●
Ονειρεύομαι τη Νικαράγουα
Dreaming Nicaragua 60'
Marcelo Bukin
Νικαράγουα-ΗΠΑ
Ισπανία 2010

Το ευαίσθητο πορτρέτο τεσσάρων παιδιών που ζουν σε συνθήκες απόλυτης φτώχειας στη Νικαράγουα, αλλά βρίσκουν προσωρινά ένα καταφύγιο για να εκφράσουν τις πιο μύχιες σκέψεις τους, χάρη στη δουλειά ενός πλανόδιου δασκαλού καλλιτεχνικών.

#18 ●
Το λιμάνι της ελπίδας
Harbor of Hope 76'
Magnus Gertten
Σουηδία-Δανία-Νορβηγία-Πολωνία-Γερμανία 2011

Τρεις από τους περίπου 30.000 διασωθέντες από τα γερμανικά στρατόπεδα συγκέντρωσης, που μεταφέρθηκαν το 1945 στο ήσυχο λιμάνι του Μάλμε στη Σουηδία, αφηγούνται τις απίστευτες ιστορίες τους, από τη στιγμή της απελευθέρωσής τους έως σήμερα.

#19 ●
TPANΣ / TRANS 93'
Chris Arnold, ΗΠΑ 2011

Ένα ντοκιμαντέρ για τους άντρες, τις γυναίκες, και όλες τις ενδιάμεσες παραλλαγές: για την κοινότητα των διεμφυλικών ατόμων, τη μειονότητα που ίσως έχει παρεξηγηθεί και κακοποιηθεί όσο καμία στον κόσμο, εμπνευσμένο από την ιστορία μιας χειρουργού που ειδικεύεται στην αλλαγή φύλου.

#21 ●
Ο τελευταίος γύρος του θανάτου: Η ζωή, ο έρωτας και το τέλος μιας πανκ θεότητας
Last Fast Ride: The Life, Love and Death

of a Punk Goddess 87'
Lilly Scourtis Ayers, ΗΠΑ 2011

Η άνοδος, η παρακμή και η πτώση της Μάριαν Άντερσον, επίδοξης ροκ σταρ, μοντέλου φετιχιστικών ρούχων και ντομινατρίξ, μιας από τις πιο προκλητικές και αμφιλεγόμενες μορφές της πανκ σκηνής του 1990 στην ευρύτερη περιοχή του Σαν Φρανσίσκο.

#22 ●
Πλούσιο βουνό, πλούσια γη
Cerro Rico, Tierra Rica 90'
Juan Vallejo
Κολομβία-Βολιβία-ΗΠΑ 2011

Ένα ψηφιδωτό για τη ζωή στα ψηλά βουνά της Νότιας Αμερικής, στην ευρύτερη περιοχή του Σέρρο Ρίκο της Βολιβίας, που μας βάζει σε σκέψεις για το αν το έθνος αυτό των Άνδεων θα καταφέρει να εκμεταλλευτεί τους ορυκτούς του πόρους για την ανάπτυξη της χώρας

#23 ●
Η κόκκινη νεράιδα και το Άγιο Πνεύμα 53'
Red Fairy n the Holy Ghost

Balaka Ghosh, Ινδία 2011

Στην Ινδία, αποδίδεται ο τίτλος της «μάγισσας» σε γυναίκες που ανήκουν σε κατώτερη κάστα και φυλή. Για τιμωρία, τις περιφέρουν γυμνές, τις ξυλοκοπούν, τις αναγκάζουν να φάνε ανθρώπινα περιττώματα. Παρακολουθούμε την πρώτη γυναίκα που μίλησε ανοιχτά για την ταπείνωσή της και μάχεται δημόσια ενάντια στη βαρβαρότητα, για την ίδια και για τις άλλες γυναίκες σαν κι αυτήν.

#24 ●
Η παγίδα του Δουβλίνου
Dublin's Trap 51'
Bryan Carter, Βέλγιο 2011

Μέσα από την ιστορία ενός Αφγανού, που ζήτησε άσυλο και κέρδισε μια ιστορική νίκη στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, η ταινία ρίχνει φως στις συνέπειες της μεταναστευτικής πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Ελλάδα, δίνοντας φωνή σε πολιτικούς, διανοούμενους, ακτιβιστές, εξτρεμιστές και μετανάστες.

ZAN 12/3 15:00 - ZAN 16/3 13:00 **#25** ●

ZAN 12/3 17:30 **#26** ●

ZAN 12/3 22:30 - MAR 13/3 15:45 **#27** ●

ZAN 12/3 22:30 - MAR 13/3 15:45 **#28** ●●

MAR 12/3 15:15 - ZAN 14/3 17:30 **#29** ●

MAR 12/3 15:00 - ZAN 14/3 17:30 **#30** ●

MAR 12/3 20:30 **#31** ●

MAR 12/3 23:00 - ZAN 14/3 15:00 **#32** ●●

CAS 12/3 15:00 **#33** ●

CAS 12/3 17:30 **#34** ●

CAS 12/3 22:30 - TOR 13/3 18:00 **#35** ●

TOR 12/3 15:00 - CAS 13/3 17:30 **#36** ●●

#25 ●
Τα παιδιά του Χίτλερ
Hitler's Children 80'
Chanoch Ze'evi
Ισραήλ-Γερμανία 2011
Μια ταινία για τους απογόνους των πιο ισχυρών φυσιολογικών του ναζιστικού καθεστώτος: άνδρες και γυναίκες με επίθετα που σκορπούν από μόνα τους τον τρόμο (Χίμλερ, Γκέρινγκ, Ες) και θα τους συνδέουν ως το τέλος της ζωής τους με ένα από τα μεγαλύτερα εγκλήματα στην Ιστορία.

#26 ●
Το τελευταίο βουνό
The Last Mountain 95'
Bill Haney
ΗΠΑ 2011
Η μάχη για το τελευταίο μεγάλο βουνό της αμερικανικής ενδοχώρας, στα Απαλάτσια Όρη, ανάμεσα σ' έναν μεταλλουργικό κολοσσό που θέλει να εκμεταλλευτεί κοιτάσματα άνθρακα, και σε οικογένειες γηγενών που παλεύουν να σώσουν τον τόπο τους.

#27 ●
Μέρες ανάμεσα
Inbetweeners 14'
Erik Bäfving, Σουηδία 2011
Μια ταινία για έναν έφηβο, την αυτοκτονία του πατέρα του και το συναισθηματικό κενό που ακολούθησε. Μέσα από ξεχασμένες ζωγραφιές και φωτογραφίες, βλέπουμε την απόπειρα του νεαρού αγοριού να ξεφύγει από τις οδυνηρές αναμνήσεις και να διαχειριστεί τις καταστάσεις μόνος του, ακριβώς όπως έκανε κι ο πατέρας του.

#28 ●●
Εμείς οι δύο / Two of Us 53'
Claudiu Mitcu, Ρουμανία 2011
Η ζωή δύο ερωτευμένων ανδρών που ζουν στη Ρουμανία, μια χώρα στην οποία η ομοφυλοφιλία αποποινικοποιήθηκε μόλις το 2001, κι όπου η ετήσια παρέλαση των γκέι, η μόνη περίπτωση κατά την οποία η Λεσβιακή, Ομοφυλοφιλική, Αμφισεξουαλική και Τρανσεξουαλική κοινότητα τραβάει τα φώτα της δημοσιότητας, παρουσιάζεται ως συγκέντρωση διεστραμμένων.

#29 ●
Τα παιδιά του γκουλάγκ
Children of the Gulag 52'
Romain Icard, Γαλλία 2011
Υπό το καθεστώς του Στάλιν, εκατοντάδες χιλιάδες παιδιά γεννήθηκαν ή στάλθηκαν σε γκουλάγκ. Στιγματισμένα επειδή «κατάγονταν από τη χειρότερη φάρα», τα παιδιά αυτά χωρίστηκαν από τις οικογένειές τους, κακοποιήθηκαν και υποβλήθηκαν σε αστία. Η κάμερα συναντά μερικούς από τους ελάχιστους επιζήσαντες της κόλασης των στρατοπέδων καταναγκαστικής εργασίας.

#30 ●
Ανεπιθύμητες στην Τεχεράνη
Unwelcome in Tehran 52'
Mina Keshavarz, Ιράν 2011
Ένα αυτοβιογραφικό ντοκιμαντέρ για μια γυναίκα που αποφασίζει να παντρευτεί για να μετακομίσει στην Τεχεράνη, ακολουθώντας το παράδειγμα άλλων κοριτσιών της ηλικίας της που προσπαθούν να ξεκινήσουν μια νέα ζωή μακριά από τους περιορισμούς της ιρανικής

κοινωνίας, η οποία δεν δέχεται την ανεξαρτησία μιας υπάναρης γυναίκας.

#31 ●
Ειδική πτήση
Special Flight 103'
Fernand Melgar, Ελβετία 2011
Στο κέντρο Φραμπού της Ελβετίας, προφυλακίζονται μετανάστες λίγο πριν την απέλασή τους από τη χώρα με «ειδικές» αεροπορικές. Η κάθε ριξη μπορεί να διαρκέσει 18 μήνες, αλλά η ανακοίνωση της απόφασης γίνεται ξαφνικά και η εφαρμογή της άμεσα...

#32 ●●
Μια χούφτα γενναίοι άνθρωποι
A Few Brave People 87'
Rüya Arzu Köksal
Τουρκία 2011
Η ταινία καταγράφει για ένα διάστημα τριών χρόνων τον αγώνα των κατοίκων της Μαύρης Θάλασσας να προστατέψουν τα ποτάμια τους και τα προς το ζην από μια κυβέρνηση που επιδιώκει να τα πουλήσει σε ιδιωτικές εταιρείες οι οποίες θα τα

εκμεταλλεύονται για τα επόμενα 49 χρόνια.

#33 ●
Γράμματα από το Ιράν
Letters from Iran 78'
Manon Loizeau
Γαλλία 2011
Η δημόσια ζωή και οι κοινωνικοί αγώνες των νέων στο Ιράν μετά την Πράσινη Επανάσταση του 2009, μέσα από μαρτυρίες των επιζώντων της καταστολής, πλάνα από κρυφές κάμερες και υλικό αρχείου.

#34 ●
Κοινό μυστικό
Open Secret 70'
Steve Lickteig, ΗΠΑ 2011
Η ιστορία του Στιβ Λίκταϊγκ, που μεγάλωσε ως θετός γιος του ζεύγους Λίκταϊγκ, σε μια φάρμα στο Κάνσας μαζί με άλλα 8 αδέρφια, και στα 18 του έμαθε πως δεν είχε υιοθετηθεί από αγνώστους, αλλά ήταν γιος της μεγαλύτερης αδερφής του – και μάλιστα όλος ο περίγυρός του ήξερε το μυστικό.

#35 ●
Καρδιά του ουρανού, καρδιά της γης 98'
Heart of Sky, Heart of Earth
Eric Black, Frauke Sandig
Γερμανία-ΗΠΑ 2011
Η καθημερινότητα και οι τελετές έξι νεαρών μάγια που αποκαλύπτει πώς οι αυτόχθονες πολιτισμοί πολιορκούνται απ' όλες τις μεριές για τους φυσικούς τους πόρους, και φέρνει την κοσμοθεωρία τους σε αντιπαράθεση με τη δική μας, κοντόφθαλμη εκμετάλλευση της Γης.

#36 ●●
Η υπόθεση σαμουράι
The Samurai Case 58'
Eva Mulvad, Δανία 2011
Για πρώτη φορά στην ιστορία της Δανίας, το δικαστικό σύστημα επιτρέπει την κινηματογράφηση μιας ολόκληρης δίκης. Παρακολουθούμε πώς λειτουργεί αυτό το σύστημα, μέσα από την εκδίκαση μιας συγκεκριμένης υπόθεσης, για έναν άντρα που σκότωσε τον καλύτερό του φίλο μ' ένα σπαθί σαμουράι.

TOR 12/3 15:00 - CAS 13/3 17:30 **#37** ●

TOR 12/3 18:00 - CAS 13/3 15:00 **#38** ●

TOR 12/3 20:30 **#39** ●

ZAN 13/3 11:00 **#40** ●

MAR 13/3 23:00 **#41** ●

CAS 13/3 20:30 - CAS 18/3 17:30 **#42** ●

CAS 13/3 22:30 **#43** ●

TOR 13/3 15:30 - CAS 14/3 22:30 **#44** ●

TOR 13/3 20:30 **#45** ●

TOR 13/3 23:00 - CAS 14/3 15:00 **#46** ●

ΝΟΤΟΣ/SOUTH – CAS 13/3 13:00, ΚΕΝΤΡΟ/CENTER – ZAN 11/3 11:00 - MAR 13/3 20:30
ΒΟΡΡΑΣ/NORTH – ZAN 12/3 11:00 - CAS 14/3 20:00 **#47** ●

#37 ●
ΜΠΙΠ!
HONKI! 62'
Arnaud Gaillard,
Florent Vassault
Γαλλία 2011

Σε μια μικρή επαρχιακή πόλη του ανατολικού Τέξας, το Τμήμα Σωφρονισμού εκτελεί ανθρώπους με θανατηφόρα ένεση σχεδόν σαν εβδομαδιαία τελετουργία. Βασισμένη στους πολλούς παραλογισμούς της θανατικής ποινής, η ταινία δείχνει πώς η τιμωρία αυτή γεννά πόνο, αδικία, βία και αναποτελεσματικότητα στην καρδιά της αμερικανικής κοινωνίας.

#38 ●
Στην αγκαλιά της μητέρας μου
In My Mother's Arms 86'
Atia & Mohamed
Jabarah Al-Daradj
Ιράκ-Μεγ.Βρετανία
Ολλανδία-ΗΑΕ 2011

Ένας παιδαγωγός που έχει αναλάβει τη φροντίδα 32 παιδιών, θυμάτων του πολέμου, σ'ένα μικρό ορφανοτροφείο στην πιο

επικίνδυνη περιοχή της Βαγδάτης, έρχεται σε αδιέξοδο όταν ο ιδιοκτήτης του κτιρίου τους δίνει δύο εβδομάδες προθεσμία για να φύγουν.

#39 ●
Ιστορίες από την παραλία της Λάκα 77'
Stories from Lakka Beach
Daan Veldhuizen
Ολλανδία 2011

Οι κάτοικοι ενός γραφικού χωριού της Σιέρα Λεόνε αφηγούνται ιστορίες για τη στεριά και τον ωκεανό, τον έρωτα, τη θρησκεία, την παράδοση και τον καταστροφικό εμφύλιο, που έληξε πριν από δέκα χρόνια, αλλά εξακολουθεί να φοβίζει τους τουρίστες και τους ντόπιους, που ζουν πια εκτός συνόρων.

#40 ●
Ιζκόρ, σκλάβοι της μνήμης
Izkor, Slaves of Memory 97'
Eyal Sivan
Γαλλία-Ισραήλ 1990

Η καταγραφή τριάντα ημερών από την καθημερινότητα του κράτους του Ισραήλ που ζει

στο ρυθμό των αναμνήσεών του, μέσα από πρακτικές και τελετουργίες που επιβάλλονται σε μικρούς μαθητές το μήνα Απρίλιο, που είναι γεμάτος εορτές κι αργίες «εθνικής σημασίας».

#41 ●
Η ουσία – Το LSD του Άλμπερτ Χόφμαν
The Substance – Albert Hofmann's LSD 89'
Martin Witz, Ελβετία 2011

Μια έρευνα για την προβληματική μας σχέση με το LSD, από την άνοιξη του 1943, όταν και ανακαλύφθηκε συμπτωματικά από έναν Ελβετό χημικό, μέχρι και σήμερα.

#42 ●
Ο πρόεδρος του νησιού
The Island President 101'
John Shenk, ΗΠΑ 2011

Η ιστορία του προέδρου των Μαλδίβων, Μοχάμεντ Νασίντ, κατά την πρώτη χρονιά της θητείας του και της επίσκεψής του στην Κοπεγχάγη για τη διάσκεψη για την κλιματική αλλαγή,

όπου παλεύει για την επιβίωση της χώρας του, που έχει χαμηλότατο υψόμετρο – μια άνοδος της στάθμης της θάλασσας κατά τρία πόδια είναι ικανή να βυθίσει τα 1.200 νησιά των Μαλδίβων.

#43 ●
Ξέχνα το αύριο
Give Up Tomorrow 95'
Michael Collins, ΗΠΑ 2011

Μια ιστορία μυστηρίου που εξιχνιάζει την υπόθεση του Πάκο Λαρανιάγα, ενός φοιτητή που κατηγορήθηκε για φόνο στο επαρχιακό νησί Σέμπου, και επιδιώκει να ξεσκεπάσει την ενδημική διαφθορά στις Φιλιππίνες του σήμερα.

#44 ●
ΚΑΛΒΕ
CALVET 86'
Dominic Allan
Μεγ.Βρετανία 2011

Η ιστορία του Ζαν Μαρκ Καλβέ, επιτυχημένου εικαστικού που πέρασε από την προσωπική του κόλαση, λυτρώθηκε από το παρελθόν του, καταξιώθηκε στον

καλλιτεχνικό χώρο της Νέας Υόρκης κι αποφασίζει να επιστρέψει στη Γαλλία για να βρει τον εξάχρονο γιο που εγκατέλειψε πριν από 12 χρόνια χωρίς να πει κουβέντα.

#45 ●
Καλότυχος γιος
Fortunate Son 78'
Τόνι Ασημακόπουλος/
Tony Asimakopoulos
Καναδάς 2011

Ένα αυτοβιογραφικό ντοκιμαντέρ για έναν Έλληνα μετανάστη δεύτερης γενιάς στον Καναδά, πρώην τοξικομανή, που ξαναπλησιάζει τους ηλικιωμένους γονείς του, φέρνοντάς τους κοντά και στη μνηστή του, με αφορμή ένα ταξίδι στην Ελλάδα.

#46 ●
Πέντε σπασμένες κάμερες
Five Broken Cameras 90'
Emad Burnat, Guy Davidi
Γαλλία-Ισραήλ
Παλαιστίνη 2011

Ο Παλαιστίνιος αγρότης Εμάντ Μπουρνάτ έχει πέντε βιντεοκάμερες, καθεμιά από τις οποίες αφηγείται

ένα κομμάτι της ιστορίας ενός χωριού που αντιστέκεται στην κατασταλτική πολιτική του Ισραήλ. Το πλάνο εναλλάσσονται ανάμεσα στον τέταρτο γιο του που μεγαλώνει, στις πολλές ειρηνικές πράξεις διαμαρτυρίας, και στη σταθερή πρόοδο των έργων οικοδόμησης του τείχους.

#47 ●
Εθνική οδός 181:
Θραύσματα ενός ταξιδιού σε Παλαιστίνη-Ισραήλ
Route 181: Fragments of a Journey in Palestine-Israel
Νότος/South 85',
Κέντρο/Center 104,
Βορράς/North 85'
Eyal Sivan
Γαλλία-Βέλγιο
Μεγ. Βρετανία-Γερμανία
2003

Η καταγραφή του κοινού ταξιδιού ενός Ισραηλινού και ενός Παλαιστίνιου σκηνοθέτη, από το Νότο προς το Βορρά της γενέτειράς χώρας τους, το καλοκαίρι του 2002.

«TO RISK EVERYTHING, TO HAVE IT ALL»

της Εύας Στεφανή*

ΤΖΟΝ ΚΑΣΣΑΒΕΤΗΣ

CINÉ JOHN CASSAVETES

CINÉ PAVLOS ZANNAS

CINÉ STAVROS TORNES

CINÉ TONIA MARKETAKI

CINÉ FRIDA LIAPPA

Ο ΤΖΟΝ ΚΑΣΣΑΒΕΤΗΣ
(1929-1989).

Ο Τζον Κασσαβέτης (John Cassavetes) είναι η πιο εμβληματική μορφή του λεγόμενου ανεξάρτητου αμερικανικού κινηματογράφου. Ήδη από το πρώιμο έργο του άσκησε οξεία κριτική στο χολιγουντιανό σύστημα παραγωγής και πρότεινε έναν κινηματογράφο επαναστατικό τόσο στη φόρμα όσο και στη θεματική του. Την ίδια περίοδο που κινηματογραφικά ρεύματα όπως η nouvelle vague, το free cinema, το cinema novo εξερευνούσαν μία νέα κινηματογραφική γλώσσα, ο Κασσαβέτης, με τις ταινίες του *Shadows* (Σκιές, 1959) και, αργότερα, *Faces* (Πρόσωπα, 1968), εξέφρασε αντίστοιχες ανησυχίες και άλλαξε ραγδαία το αμερικανικό κινηματογραφικό τοπίο.

Γεννημένος στη Νέα Υόρκη από έλληνες μετανάστες, με σπουδές στην American Academy of Dramatic Arts και με θητεία στην τηλεόραση, σε εμπορικές σειρές όπως *Johnny Staccato*, ο Κασσαβέτης κατάφερε να χρηματοδοτήσει την πρώτη του ταινία, τις *Σκιές*, χάρη στις χορηγίες φίλων του και ακροατών της ραδιοφωνικής εκπομπής *Night People* του ραδιοφωνικού και τηλεοπτικού αστέρα της εποχής Τζιν Σέπερντ (Jean Shepherd). Χρησιμοποιώντας αρκετά στοιχεία αυτοσχεδιασμού, χαλαρή αφηγηματική δομή με επιρροές από την on the road λογοτεχνία της περιόδου, τζαζ μουσική, έμφαση σε «μικρές»

αφηγήσεις αντιηρώων, κάμερα στο χέρι, ξαφνικά ζουμ και jump-cut, με επιρροές από το αμερικανικό direct cinema, δημιούργησε ένα ιδιότυπο προσωπικό ύφος που τον ξεχώρισε τόσο από τον εμπορικό χολιγουντιανό κινηματογράφο της εποχής όσο και από τον πιο «εσωστρεφή» πειραματικό κινηματογράφο σκηνοθετών όπως ο Τζόνας Μέκας. Αυτή η ιδιότυπη γραφή του Κασσαβέτη παίρνει την ολοκληρωμένη της μορφή στα *Πρόσωπα*, το 1968, μια ταινία που εξετάζει την ετεροσεξουαλική σχέση στο πλαίσιο της αμερικανικής οικογένειας. Εδώ η οικογενειακή εστία, αντί για ένα σχήμα που διέπεται από ασφάλεια, εμφανίζεται ως η κατεξοχήν εστία κινδύνου και βίας. Επιπλέον, τα υφολογικά στοιχεία που εμφανίστηκαν στις *Σκιές*, παγιώνονται εδώ σε ένα είδος κασσαβετικής γραφής: μεγάλα σε διάρκεια πλάνα, αιφνίδια ζουμ και γκρο πλαν με σκοπό τη βίαιη είσοδο στον ψυχισμό του ήρωα.

Το 1970, ο Κασσαβέτης σκηνοθετεί τους *Συζύγους* (*Husbands*), μια ταινία πάνω στην ανδρική φιλία και, ταυτόχρονα, οξυδερκής ματιά πάνω στην ανδρική ταυτότητα. Το *Μίνι και Μόσκοβιτς* (*Minnie and Moskowitz*, 1971) είναι μία ακραία, παράδοξη, κωμική, συγκινητική ερωτική ιστορία. Ακολουθεί το *Μια γυναίκα εξομολογείται* (*A woman under the influence*, 1974), μια ταινία οριακή πάνω στο ζήτημα της κανονικότητας και της τρέλας, στον ασφυκτικό πυρήνα της οικογένειας και στον σύνθετο γυναικείο ψυχισμό.

Οι ήρωες του Κασσαβέτη φαίνεται να ακολου-

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ

Η ιστορία των προσωπικοτήτων με τα ονόματα των οποίων «βαφτίστηκαν» οι κινηματογραφικές αίθουσες όπου γίνονται οι προβολές του Φεστιβάλ.

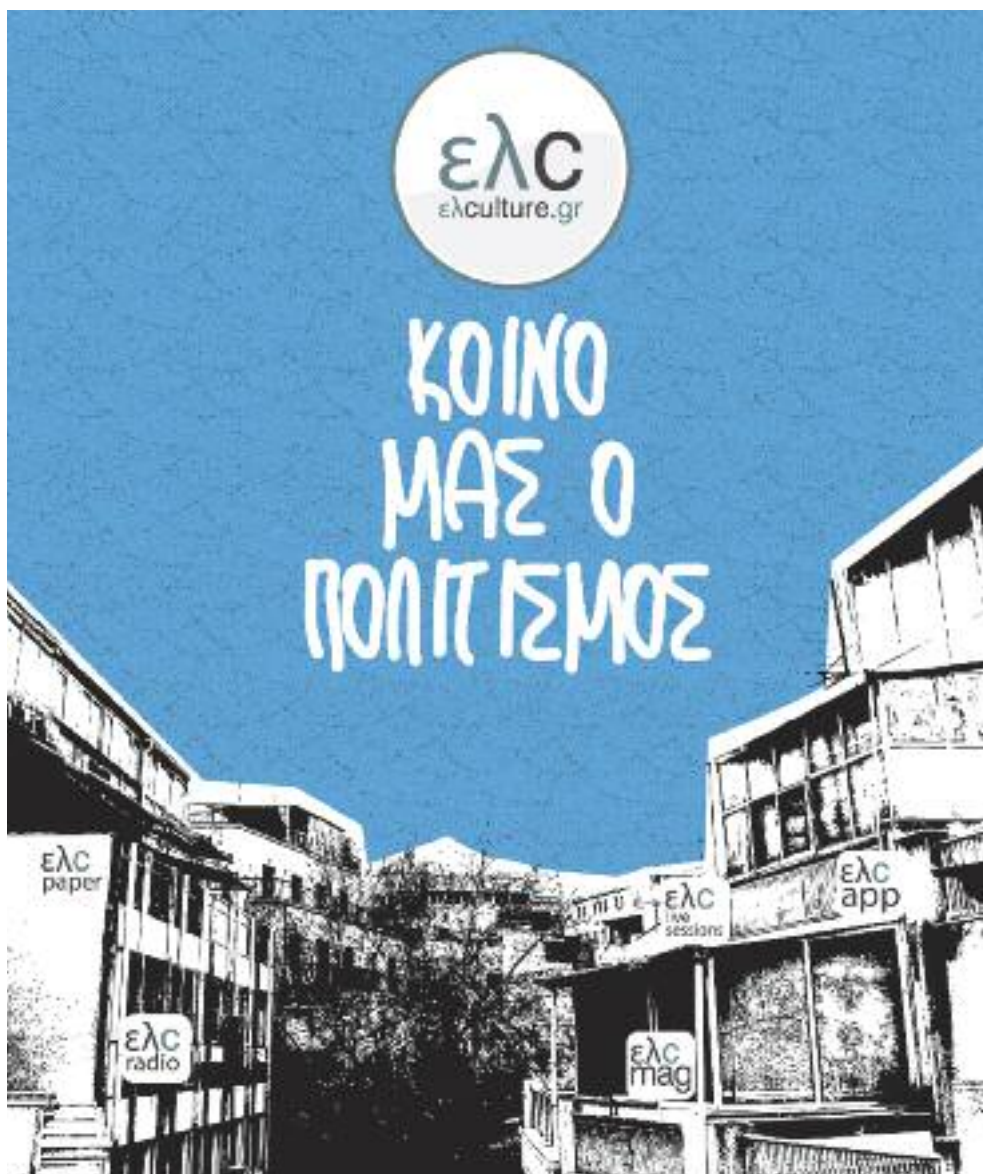
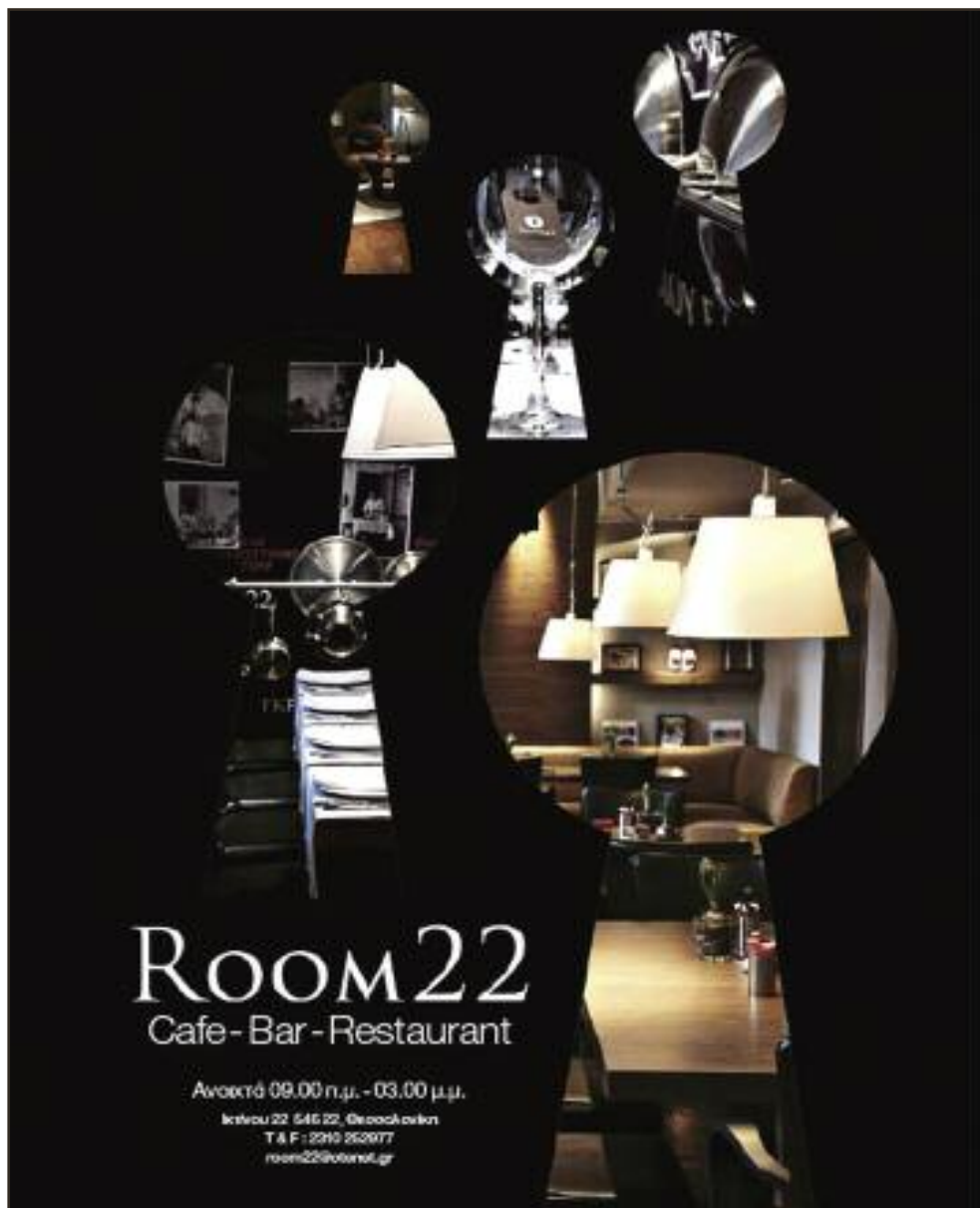
θούν τη βιολογική ηλικία του σκηνοθέτη και, κατά κάποιον τρόπο, την πορεία του ψυχισμού του από την εξωστρέφεια σε μια πιο στοχαστική θεώρηση του εαυτού. Στον *Θάνατο του κινέζου μπουκμίκερ* (*The killing of a Chinese bookie*, 1976), παρακολουθούμε την πορεία του Κόσμο, ενός μοναχικού ιδιοκτήτη νυχτερινού κέντρου, ο οποίος αναγκάζεται να συγκρουστεί με το κοινωνικό του περιβάλλον και να γίνει δολοφόνος. Η πορεία προς το έγκλημα είναι και μια διαδικασία αυτογνωσίας.

Στη *Νύχτα πρεμιέρας* (*Opening night*, 1977) τίθεται πάλι το ζήτημα του δαιδαλώδους γυναικείου ψυχισμού αλλά σε μία διαφορετική συνθήκη, αυτή που συνδέεται με την καλλιτεχνική δημιουργία. Το 1980 σκηνοθετεί την *Γκλόρια* (*Gloria*), τη μόνη εμπορική επιτυχία που έκανε στη διάρκεια της ζωής του, η οποία περιστρέφεται γύρω από μία αστυνομική ιστορία αλλά, στην ουσία, είναι ακόμα μία ιστορία αγάπης μεταξύ μίας γυναίκας και ενός μικρού παιδιού. Στα *Ρεύματα αγάπης* (*Love Streams*, 1984), την τελευταία του ταινία, ξαναγυρνά στο αγαπημένο του θέμα. Την ανέφικτη προσπάθεια ενός άνδρα και μιας γυναίκας, αυτή τη φορά μάλιστα ανάμεσα σε δυο αδέρφια, να αγαπηθούν.

Ο Κασσαβέτης (που κυρίως για λόγους επιβίωσης έπαιζε ως ηθοποιός σε πολλές ταινίες του Χόλιγουντ), ως σκηνοθέτης, δούλευε μονίμως με την ίδια ομάδα συνεργατών – και κυρίως ηθοποιών. Ανάμεσά τους, η και σύζυγός του Τζίνα Ρόουλαντς, ο Πίτερ Φολκ, ο Μπεν Γκαζάρα, ο Σέιμουρ Κάσελ. Η συνεργασία των ηθοποιών αυτών πολύ συχνά έφερνε και το σενάριο στην οριστική του μορφή λίγο πριν από τα γυρίσματα.

Στο έργο του, ο Κασσαβέτης δεν κατέφευγε σε γενικεύσεις ούτε επιδίωκε να στείλει κοινωνικά μηνύματα. Συμμεριζόταν την πολύ γνωστή φράση του αμερικανού ντοκιμαντερίστα του direct cinema Φρέντερικ Γουάιςμαν: «If you want to send a message, send a telegram. But please, please, please don't make a film. Αν θέλεις να στείλεις ένα μήνυμα, στείλε ένα τηλεγράφημα. Αλλά παρακαλώ, παρακαλώ, παρακαλώ, μη γυρίσεις μια ταινία». Αν και αναφέρεται εμμέσως σε «μεγάλα» θέματα, όπως π.χ. η κατάρρευση του αμερικανικού ονείρου, οι ταινίες του είναι ανοιχτές σε ετερόκλητες αναγνώσεις. Θεμελιώδης παραμένει στον Κασσαβέτη, όπως άλλωστε και στον Χάρολντ Πίντερ, το ζήτημα της ανάγκης αλλά και της αδυναμίας αγάπης στον σύγχρονο κόσμο.

*Η Εύα Στεφανή είναι σκηνοθέτρια πολλών ντοκιμαντέρ. Επίσης, είναι επίκουρος Καθηγήτρια στο τμήμα Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Αθηνών, όπου διδάσκει θεωρία και ιστορία κινηματογράφου.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΟΥ 21ου ΑΙΩΝΑ IMAGES OF THE 21st CENTURY

Χορηγός του 14ου Φεστιβάλ
Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης:

ΟΙΝΟΙ ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ

special
films
extraordinary
wines

ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΝ ΤΑ ΟΙΝΟΠΟΙΕΙΑ:

Οίνοι Βορείου Ελλάδος

Πανεπιστημίου 90, 546 27 Θεσσαλονίκη, Τ: 2310 281632, 2310 281617, F: 2310 281619, E: info@winesofnorthgreece.gr

www.winesofnorthgreece.gr

GETTING DOWN TO (DOC) BUSINESS

by Lilly Papagianni

URBAN SURVIVORS

Kibera, Kenya. 8 July 2011. The only available transport is the train that crosses Kibera. The residents use it daily for their travel to and from the slum.

© Francesco Zizola/Noor

PROGRAM NOTES

Quests for freedom, identity, hope, and knowledge – the films of the 14th TDF share their search for humanity, in many forms. Looking inside the deep recesses of human nature, *The Samurai Case* records the painful trial of a man who killed his best friend by mistake; *Calvet*, who returned from a hell of his own making to find salvation in painting, makes for a fascinating subject in the homonymous film, and *The Blind Fisherman* creates a portrait of courage and perseverance, showing the life of a man navigating the seas without sight.

Political docs, made in the world's hotbeds, range from *½ Revolution*, which takes us inside the explosion of the Arabian Spring to *Letters from Iran*, painstakingly reconstructing the failure of the Green Revolution. *Children of the Riots* follows the disillusioned youths of Greece in their protests against the status quo and *Five Broken Cameras* provides astonishing personal testimony of life in the Palestinian village Bil'in. Sometimes documentaries meet actuality even more than usual: *The Island President*, the story of the Maldives' President Mohamed Nasheed, topical because of his recent ousting by a coup in his country, is all the more heartbreaking because of his efforts to save his country from ecological disaster.

DOC MARKET

THE THESSALONIKI DOC MARKET OPENS THIS MONDAY

March 12 - 17, 10:00-20:00, Electra Palace Hotel Byzantium Hall

The International Doc Market, outfitted with 30 digital booths for viewing, organized in cooperation with the Greek Public Television and with the support of the EU Media Program, caters to a wide range of professionals from various parts of the world. Approximately 470 films will be available in this year's Doc Market and 55 buyers will be attending. For a break from viewing, the Doc Market organizes its Happy Hour from 18:00 to 19:00 in the Excelsior Room, one floor below the Byzantium Hall: a glass of wine, a few friendly discussions, and business becomes pleasure.

MARKET TALKS

March 13-16, 17:30-18:00, Electra Palace Hotel, Excelsior Room

The Doc Market organizes for the first time this year 4 half-hour talks by professionals from different areas in the documentary world: International Documentary Festival Amsterdam (IDFA) Director Allie Derks (Netherlands), Jan Rofekamp, Head of Films Transit International (Canada), producer Peter Wintonick (Necessary Illusions, Canada)

and Elpida Kallinteri, Head of Acquisitions at SKAI TV (Greece). The talks take place in an informal environment and the speakers will share valuable advice and observations drawn from their extensive experience in the industry.

EDN CONGRESS 2012

HOW TO CONSTRUCT YOUR OPENING SEQUENCE

Tuesday, March 13, 15:00-17:00, AKMI

Jan Rofekamp from Films Transit, Canada and Ove Rishøj Jensen, EDN, Denmark, will lead a very useful and exciting discussion on how to make the opening sequence of your documentary memorable and absorbing. Filmmakers, this is for you.

JUST TALKING

March 11-17, 16:00-17:30, Electra Palace Hotel, Excelsior Room

The Just Talking event brings filmmakers from various parts of the world together and creates a platform of communication. Daily discussion groups revolve around issues that concern documentary filmmakers, while wine and cheese make the conversations even more cheerful.

LIVE STREAMING PROJECT

The 14th TDF will be implementing again this year an innovative program in collaboration with the Electro-Acoustic and Television Systems Laboratory at the Polytechnic School of Thessaloniki's Aristotle University. Film screenings and events will be made accessible to Athens, the Greek periphery and Cyprus through the use of streaming technology. *The Ambassador*, *Harbor of Hope* and *Lion Souls* are three films that will participate in the project. Beam me up, Scotty.

PHOTOGRAPHY EXHIBITION

Urban Survivors (Humanitarian Challenges of a Rising Slum Population)

11-18 March 2012,

Contemporary Art Center of Thessaloniki, Pier, daily 12:00 -20:00

The 14th TDF, in collaboration with Doctors Without Borders, presents the photography exhibition *Urban Survivors*, highlighting the crucial basic, medical and other needs of urban slum populations in places such as Dhaka, Karachi and Port-au-Prince.

WORDS

Angelos Abazoglou, documentary director: "I started with fiction and then a producer friend proposed that I make a feature documentary; that's when I understood what it's like to put real life in your films, how much depth a character can achieve. Documentary filmmaking taught me to look beyond myself".

Konstantinos Sfikas, official tour guide for the Festival's city and Vergina Tours:

"I always loved films. The first time I attended the Festival I was a university student, and I felt something great happen inside me... but ever since I started giving the tours to people working in cinema, I felt like I was soaring in the Thessaloniki star-filled sky".

MORE INFO ON THE REST OF THE WEEK'S FILMS & EVENTS CAN BE FOUND IN THE SUBSEQUENT FIRST SHOT EDITION, ON THE 14th OF MARCH.

Το Αγιολί

φεύγει από πλατεία

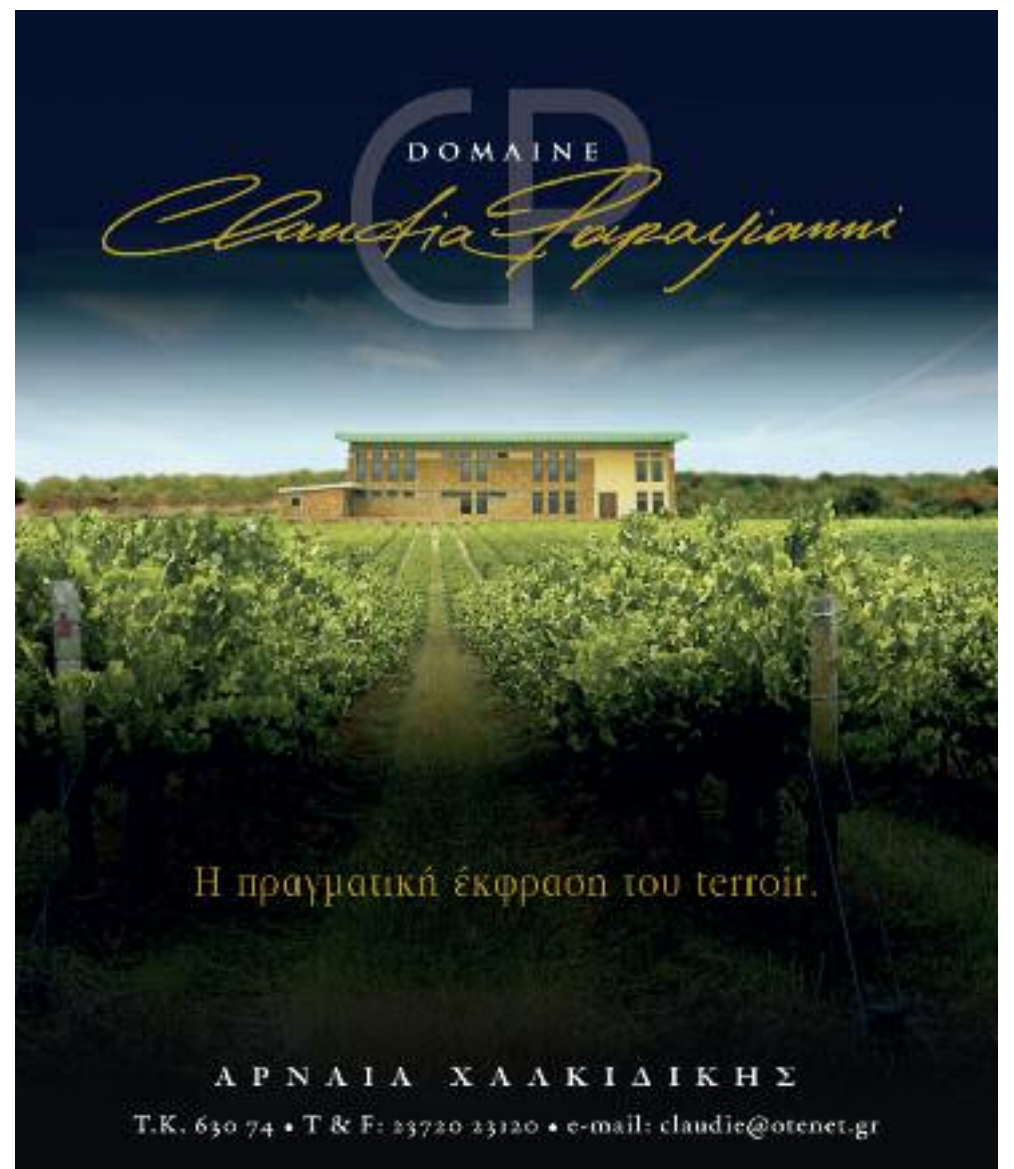
*Μέσα με τόνο Μαρτίον
οδοκαίνουριο το
αγαπημένο σας εστιατόριο
έτοιμο για νέες περιπέτειες*

και πάει παραδία

**Λεωφ. Νίκης 15
& Πλουτάρχου γωνία**

(δίπλα στην Πλ. Αριστοτέλους)

Η πραγματική έκφραση του terroir.

ΑΡΝΑΙΑ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ
Τ.Κ. 630 74 • Τ & F: 23720 23120 • e-mail: claudie@otenet.gr

Ο Αιώνας της Θεσσαλονίκης

12 ανεκτίμητα προκείμενα

Με αφορμή τη συμπλήρωση 100 χρόνων από την απελευθέρωση της Θεσσαλονίκης

Με επαγγελματισμό και δημιουργικότητα

ο φακός της ΕΤ3 βρέθηκε σε δρόμους και σοκάκια της Θεσσαλονίκης,

καταγράφοντας εικόνες από το βιβλίο της ιστορίας της,

σε ένα μοναδικό τηλεοπτικό ταξίδι "αυτογνωσίας".

Επιμέλεια σειράς Κώστας Δ. Μπλιάτκας

